

ಸಿದ್ಧಗಂಗಾ

ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್, 1976

ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಗಂಗಾ ಮಠ

ಅನ್ನದಾನ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾದಾನ ಮಹಾ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿ
ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತಿಗಳಿಸಿದೆ.

ಮಹಾಮಹಿಮರಾದ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗೇಶ್ವರರು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಗಂಗೋದ್ಭವ ಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ.
ದಿನ ನಿತ್ಯ ಸಹಸ್ರಾರು ಯಾತ್ರಿಕರು ಶ್ರೀ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿ ಇಲ್ಲಿನ ಅದ್ಭುತ ಕಾರ್ಯಸಾಧನೆ
ಮೆಚ್ಚಿ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಗಳವರ ಜೀವನ ದರ್ಶನವನ್ನು ನೋಡಿ ಕೃತಾರ್ಥರಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಈಗ 3,500 ಕ್ಕೂ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಎಲ್ಲ ಕೋಮುಗಳ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು
ಉಚಿತ ಪ್ರಸಾದ ಮತ್ತು ವಸತಿ ಸೌಲಭ್ಯ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಗ್ರಾಮೀಣ ಜನತೆಗೆ ವಿದ್ಯಾಪ್ರಸಾರಕ್ಕಾಗಿ ನಾಡಿನಾದ್ಯಂತ 40 ಕ್ಕೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಶಾಲಾ
ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಇಂಥಹ ಅಪೂರ್ವವಾದ ಪುಣ್ಯಕಾರ್ಯ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಅವಿಚ್ಛಿನ್ನವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯಲು ನಾಡಿನಾದ್ಯಂತ
ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಅಭಿಮಾನಿಗಳು ತನುಮನಧನಗಳ ಮೂಲಕ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ
ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸುತ್ತೇವೆ. ನಿಮ್ಮ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ಎಂ.ಒ, ಅಥವಾ ಚೆಕ್
ಮೂಲಕ ಶ್ರೀ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ.

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶಿವಕುಮಾರ ಸ್ವಾಮಿಗಳು

ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಗಂಗಾ ಮಠ-(572131) ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆ.

ಇತಿ ಭಕ್ತಮಂಡಲಿ.

‘ಸಿದ್ಧಗಂಗಾ’ ಮಾಸ ಪತ್ರಿಕೆ,

ನಿರಂತರವಾಗಿ ತಮಗೆ ತಲುಪಲು ಆಜೀವ ಸದಸ್ಯತ್ವ ಪಡೆಯಿರಿ.

‘ಸಿದ್ಧಗಂಗಾ’ ಆಜೀವ ಸದಸ್ಯರ ಬಳಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿ.

ಆಜೀವ ಸದಸ್ಯತ್ವ ಚಂದಾ: 101- 00ರೂಗಳು.

ಚಂದಾವನ್ನು ಎಂ. ಒ, ಚೆಕ್ ಅಥವಾ ಡ್ರಾಫ್ಟ್ ಮೂಲಕ ಕಳುಹಿಸಿ.

ಪ್ರಕಾಶಕರು,

‘ಸಿದ್ಧಗಂಗಾ’ ಮಾಸ ಪತ್ರಿಕೆ

ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಗಂಗಾ ಮಠ-572131 ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆ.

‘ಸಿದ್ಧಗಂಗಾ’

ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ , ೧೯೭೬

ಸಂಪುಟ-೧೨

ಸಂಚಿಕೆ-೯

ಮುಖ ಪುಟ

ನಿರ್ವಿಘ್ನದಿಂದ ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಗಳು ಮುಗಿಯಲಿವೆಂದು
ಸರ್ವರೂ ಭಜಿಸಲು ಗಣಮುಖನಾದಿಯಲಿ ಸಂದು||

ಪ್ರಕಾಶಕರು

ಹಳೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸಂಘದ ಪರವಾಗಿ
ಹೆಚ್. ಬಿ. ಗಂಗಾಧರಯ್ಯ

ಸಂಪಾದಕರು

ಪಂ|| ಚನ್ನಪ್ಪ ಎರೇಸೀಮೆ
ಕೆ. ಜಿ. ರಂಗಯ್ಯ

ಜಾಹೀರಾತು ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕರು
ಎಂ. ರೇಣುಕಾರಾಧ್ಯ

ಹಂಚಿಕೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕರು
ಎಸ್. ಗಂಗರುದ್ರಪ್ಪ

ಮುದ್ರಕರು

ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗೇಶ್ವರಸ್ವಾಮಿ ಮುದ್ರಣಾಲಯ

ಪ್ರಕಟನೆಯ ಸ್ಥಳ

ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಗಂಗಾ ಕ್ಷೇತ್ರ

ಚಂದಾ ವಿವರ

ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ: 10 ರೂ

ಆಜೀವ ಸದಸ್ಯತ್ವ: 101 ರೂ

ಶ್ರೀಮಾಣ

ಪ್ರರಮಾತ್ಮನ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ

ಯಾವ ಮೇಲ್ಮೈ, ಶಕ್ತಿ ಉಂಟು
ನೋಡಿ. ಇದನ್ನು ವಿನೂರ್ತಿಸುವವರು
ಯಾರು? ರಾಗಿ ಕಾಳನ್ನು ಬಿತ್ತು

ತ್ತಾರೆ. ಮಳೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಹೈರು ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಒಂದು
ಹೈರು ಹತ್ತು ತೆಂಡೆಯಾಗಿ, ನೂರಾರು ತೆನೆಯಾಗಿ, ಒಂದೊಂ-
ದು ತೆನೆಯೂ ಸಹಸ್ರಾರು ಕಾಳಾಗುತ್ತದೆ! ಈ ಶಕ್ತಿ ಎಲ್ಲಿಂದ
ಬಂದಿತು? ಈ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟವರು ಯಾರು? ದೇವ
ಸೃಷ್ಟಿಯ ಮೂಲ ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗದು.
ಸೂರ್ಯ ಹುಟ್ಟುತ್ತಾನೆ, ಮುಳುಗುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಎಲ್ಲಿಂದ
ಬಂದ? ಸೂರ್ಯ ಚಾಚೂ ತಪ್ಪದೆ ನಿಯಮ ಅನುಸರಿ
ಸುತ್ತಾನೆ. ಸೃಷ್ಟಿ ಆಶ್ಚರ್ಯಮಯ. ಅನೇಕ ಅದ್ಭುತ
ಘಟನೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಇಂತಹ ಆಶ್ಚರ್ಯ, ಅದ್ಭುತ
ಘಟನೆ ಹಾಗೂ ಕ್ರಮಬದ್ಧ ಜೀವನವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ
ನಿರ್ವಹಿಸಿದವನಾರು? ಎಲ್ಲವೂ ಕ್ರಮ ತಪ್ಪದೆ, ನಿಯಮ
ತಪ್ಪದೆ ಯಜಮಾನನ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ಸಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನ
ಅಪ್ಪಣೆ ಮೀರಿದರೆ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಅರಾಜಕತ್ವ, ಅಂಧಕಾರ.
ವಿಶ್ವದ ವ್ಯಾಪಾರ ಕೊಂಚವೂ ಬದಲಾವಣೆ ಇಲ್ಲದೆ ಕ್ರಮ
ವಾಗಿ, ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಸಾಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ಯಾವನ
ಆಜ್ಞೆ? ಇದರ ಕತೆಯಾರು? ನಿಯೋಮಕ ಯಾರು?
ಒಂದು ಚೈತನ್ಯ ಇದರ ಹಿಂದೆ ನಿಂತಿದೆ ಎಂಬುದಂತೂ
ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ವಿಶ್ವ ಚೈತನ್ಯ ಶಕ್ತಿಯೇ ಪರಮಾತ್ಮ.

ಅವನ ಅಪ್ಪಣೆಯಿಂದ ವಾಯು ಚಲಿಸುತ್ತದೆ. ಜಗ
ತ್ತಿನ ಪ್ರತಿ ವ್ಯಾಪಾರವೂ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ವಿಶ್ವ
ವ್ಯಾಪಾರದ ಮೂಲಶಕ್ತಿಯೇ ಭಗವಂತ. ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ
ನಂಬಿಕೆ ಹಾರಿತೋ ಜೀವನ ನೀರಸ, ಕಷ್ಟಮಯ, ಅರ್ಥ
ಹೀನ. ಪರಮಾತ್ಮನ ಅಗಾಧ ಶಕ್ತಿ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಗೋಚ
ರವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊ
ಳ್ಳುವುದು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಲ್ಲ. ಪ್ರಾಯಶಃ ಮನುಷ್ಯನ
ಯೋಚನಾ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಮೀರಿರುವುದು. ತೀವ್ರ ಪ್ರಯತ್ನ
ಮತ್ತು ಸಾಧನೆಯಿಂದ ಮಾತ್ರ ವಿಶ್ವ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಅರಿ
ಯಲು ಸಾಧ್ಯ.

ಪರಿವಿಡಿ

ಸ್ಥಿರ ಶಿಕ್ಷಕರು:	
* ಶ್ರೀವಾಣಿ	3
* ನಿಮ್ಮ ಭವಿಷ್ಯ	26
ವಿಶೇಷ ಲೇಖನಗಳು:	
* ಮಹಾ ಮಾನವತಾವಾದಿ ಡಾ ಎಸ್. ರಾಧಾಕೃಷ್ಣನ್	5
* ಜನಪದ ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಬಸವಣ್ಣ	7
* ಜೀವನ ಯಾತ್ರೆ	11
* ಮಹಾ ಗಣಪತಿ	13
* ದರಿದ್ರ ದೇವೋಭವ	18
ನಗೆ-ಬರಹ:	
* ಸಾಹಿತ್ಯ ಕಷ್ಟ-ಸುಖ	20
ಕೃಷಿ-ವಿಜ್ಞಾನ:	
* ನಮ್ಮ ರೈತ ಅಂದು-ಇಂದು	22
ಕಾವ್ಯವಾಹಿನಿ:	
* ದೇವರು ಕಂಡ ಜಾತ್ರೆ	19

ಲೇಖಕರಲ್ಲಿ ಮನವಿ

‘ಸಿದ್ಧಗಂಗಾ’ ಮಾಸ ಪತ್ರಿಕೆಯು ಲೇಖಕರಿಂದ ವಿಚಾರ ಪ್ರಚೋದಕವಾದ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಸದಾ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತದೆ. ಲೇಖನಗಳು ಧರ್ಮ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ಐತಿಹಾಸಿಕ ಹಾಗೂ ಸ್ಥಳ ಮಹತ್ವಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದವುಗಳಾದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಅದ್ಭುತ ನೀಡಲಾಗುವುದು. ಪ್ರಚಲಿತ ಸಾಮಾಜಿಕ ಜೀವನದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಬಿಂಬಿಸುವ ಹಾಗೂ ಅವುಗಳಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಸೂಚಿಸುವ ಸಣ್ಣಕಥೆ, ಕವನ ಮತ್ತು ಪ್ರಬಂಧಗಳಿಗೂ ಸ್ವಾಗತವುಂಟು. ಲೇಖನಗಳು ಫುಲ್‌ಸ್ಟೇಜ್ ಸೈಜಿನ 3 ಪುಟಗಳಿಗೆ ಮೀರದಂತಿರಬೇಕು. ಸ್ವೀಕೃತವಾದ ಲೇಖನಗಳಿಗೆ “ಸಿದ್ಧಗಂಗಾ” ಅಗಿಂದಾಗಿ ನೀಡಿದ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಂಭಾವನೆಯನ್ನು ನೀಡಲಾಗುವುದು. ಅಸ್ವೀಕೃತ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಹಿಂತಿರುಗಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಯುಕ್ತ ಹಸ್ತ ಪ್ರತಿಯ ನಕಲನ್ನು ಕಾದಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸೂಕ್ತ. ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಗದದ ಒಂದೇ ಮಗ್ಗುಲಲ್ಲಿ ಬರೆಯುವುದು.

“ಸಂಪಾದಕರು”

‘ಸಿದ್ಧಗಂಗಾ’ [ಕನ್ನಡ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ]
ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಗಂಗಾ ಕ್ಷೇತ್ರ -572131
ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆ
ಇವರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿ ವಿನಂತಿ.

With best compliments from:

MALBAR KRISHNA BEEDIS
MANDIPET,
TUMKUR.

ಮಹಾ ಮಾನವತಾವಾದಿ

ಡಾ|| ಎಸ್. ರಾಧಾಕೃಷ್ಣನ್

— ಎಸ್. ಚನ್ನಪ್ಪ.

ವಿಶ್ವ ವೇದಾಂತಿ, ದಾರ್ಶನಿಕ, ಶಿಕ್ಷಣ ತಜ್ಞ, ರಾಜಕೀಯ ಮುತ್ಸದ್ಧಿ, ಆಚಾರ್ಯ, ಕುಲ ಪತಿ-ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಖ್ಯಾತಿಗೊಂಡು, ಮಹಾಮಾನವತಾವಾದಿಯಾಗಿ ಸುಮಾರು 86 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ತುಂಬು ಬದುಕನ್ನು, ಭಾರತದ ಭವ್ಯ ಪರಂಪರೆಯ ಬದುಕನ್ನು ನಡೆಸಿ ನಿರ್ಗಮಿಸಿದ ಸರ್ವಪಲ್ಲ ರಾಧಾಕೃಷ್ಣನ್ (1888-1975) ಅವರದು. ಪ್ರಾಚೀನ-ಅರ್ವಾಚೀನಗಳ ಸಂಗಮವಾಗಿದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ.

ರಾಧಾಕೃಷ್ಣನ್ ಜನಿಸಿದ್ದು ಅಂಧ್ರ ಪ್ರದೇಶದ ತಿರುತ್ತಣಿ ಎಂಬ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ; ಶ್ರೀ ಸಾಮಾನ್ಯ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ. ಸರ್ವಪಲ್ಲ ಮನೆತನದ ಹೆಸರು. ತಿರುತ್ತಣಿ ಒಂದು ಯಾತ್ರಾಸ್ಥಳ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಧಾರ್ಮಿಕ ನಾತಾವರಣ. ಹೀಗಾಗಿ ರಾಧಾಕೃಷ್ಣನ್‌ರಿಗೆ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ದೇವರಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ-ನಂಬಿಕೆಗಳುಂಟಾದವು. ಕ್ರಮೇಣ ಅವರ ಮನಸ್ಸು ಧರ್ಮದ ಕಡೆ ಹರಿಯಿತು. ಇದಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗುವಂತೆ ಅವರ ವ್ಯಾಸಂಗವೂ ನಡೆಯಿತು. ತಿರುತ್ತಣಿಯಲ್ಲಿ ಆರಂಭದ ವ್ಯಾಸಂಗವನ್ನು ಮುಗಿಸಿದ ಅವರು, ತಿರುಪತಿ, ವೆಲ್ಲೂರು ಮತ್ತು ಮದರಾಸುಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಸಂಗವನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ತಮ್ಮ ಹದಿನೇಳನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಎಫ್. ಎ. ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ತೇರ್ಗಡೆಯಾದ ರಾಧಾಕೃಷ್ಣನ್, ತಮ್ಮ ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಎಂ. ಎ., ಪದವೀಧರರಾದರು. ಎಂ. ಎ., ಪದವಿಗಾಗಿ ಇವರು ಬರೆದಿದ್ದ ‘ಎಥಿಕ್ಸ್ ಆಫ್ ದಿ ವೇದಾಂತ’ ಎಂಬ ಪ್ರೌಢ ಪ್ರಬಂಧ ಇವರ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರುಗಳ ವಿಶೇಷ ಮನ್ನಣೆಗೆ ಪಾತ್ರವಾಯಿತಲ್ಲದೆ

ಉನ್ನತ ಶ್ರೇಣಿಯ ಎಂ. ಎ., ಪದವಿಯನ್ನು ದೊರಕಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿತು. ರಾಧಾಕೃಷ್ಣನ್‌ರ ವ್ಯಾಸಂಗವೆಲ್ಲಾ ಕ್ರೈಸ್ತಧರ್ಮ ಶಾಲಾ-ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿತು. ಹೀಗಾಗಿ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ಜತೆಗೆ, ಇತರ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯುವ ಅವಕಾಶ ಅವರಿಗೆ ಒದಗಿತು. ಇದರಿಂದ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಕುರಿತು, ಅವುಗಳಲ್ಲಿರುವ ನಂಬಿಕೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಚಿಂತಿಸಲು ಅವರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು.

ರಾಧಾಕೃಷ್ಣನ್ ತತ್ವ ಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಒಲಿದಿದ್ದು ಆಕಸ್ಮಿಕ. ಅವರ ಸಮೀಪದ ಬಂಧುಗಳೊಬ್ಬರು ತತ್ವ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಬಿ. ಎ. ಪದವಿ ಪಡೆದಿದ್ದರು. ಅವರು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ್ದ ತತ್ವ ಶಾಸ್ತ್ರ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ರಾಧಾಕೃಷ್ಣನ್ ಕುತೂಹಲಕ್ಕಾಗಿ ಓದಿದರು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಅವರು ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಒಲಿದರು. ತಮ್ಮ ಆಸಕ್ತಿಯ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅನಂತರ ಅವರು ನಡೆಸಿದ ಕೃಷಿಯಿಂದ “ವಿಶ್ವವೇದಾಂತಿ” ಎಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದರು.

ರಾಧಾಕೃಷ್ಣನ್ ಸ್ವಭಾವತಃ ಏಕಾಂತ ಪ್ರಿಯರು. ಓದು, ಚಿಂತನ, ಮನನಗಳೇ ಅವರ ದಿನನಿತ್ಯದ ಕೆಲಸವಾಗಿತ್ತು. ಹೀಗಾಗಿ ಅವರು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಒಲಿದರು. ಅಧ್ಯಾಪಕ ವೃತ್ತಿಗಾಗಿ ಎಲ್. ಟಿ. ಪದವಿ ಪಡೆದ ರಾಧಾಕೃಷ್ಣನ್ ಅವರು ಮದರಾಸಿನ ಪ್ರೆಸಿಡೆನ್ಸಿ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ತತ್ವ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಅಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿ ತಮ್ಮ ವೃತ್ತಿ ಜೀವನವನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದರು. ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಒಂದು ವ್ರತವನ್ನಾಗಿ ನಡೆಸಿದ ರಾಧಾಕೃಷ್ಣನ್, ತಮ್ಮ ಆಳವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯದಿಂದ, ಉದಾತ್ತ ನಡವಳಿಕೆಯಿಂದ, ಅನುಪಮ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಬಹು

ಬೇಗ ಜನಪ್ರಿಯರಾದರು.

ರಾಧಾಕೃಷ್ಣನ್ ಅವರ ಜೀವನ ಆಳ, ವಿಶಾಲ ಮತ್ತು ವೈವಿಧ್ಯಮಯವಾದುದು. ರಾಜಮಂಡ್ರಿಯ ಸರಕಾರಿ ಕಾಲೇಜು, ಮೈಸೂರು ಮಹಾರಾಜ ಕಾಲೇಜು ಮತ್ತು ಕಲ್ಕತ್ತ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿ ನೂರಾರು ವಿದಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಜ್ಞಾನ ದಾನ ಮಾಡಿ 'ಆಚಾರ್ಯ' ಎಂದು ಹೆಸರಾದರು. ವಿದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವುದು ಕಲಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಎಂಬುದು ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಆದರೆ ರಾಧಾಕೃಷ್ಣನ್ ಇದಕ್ಕೆ ಅಪವಾದ. ಆಕ್ಸ್‌ಫರ್ಡ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿ ಪಾಠ ಹೇಳಿದ್ದು ರಾಧಾಕೃಷ್ಣನ್ ಹೆಚ್ಚುಗಾರಿಕೆ. ಅಂಥ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಬನಾರಸಿನ ಹಿಂದೂ ವಿದ್ಯಾಲಯ ಮತ್ತು ದೆಹಲಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳ ಕುಲಪತಿಗಳಾಗಿಯೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರು. ರಾಧಾಕೃಷ್ಣನ್ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಸುಮಾರು ನಲವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ದುಡಿದು 'ಶಿಕ್ಷಣ ತಜ್ಞ'ರೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದರು.

ರಾಧಾಕೃಷ್ಣನ್ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರ ಒಂದು ಭಾಗವಾದರೆ, ರಾಜಕೀಯ ಕ್ಷೇತ್ರ ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಗ. ರಾಜಕೀಯ - ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಅವರು ತಡವಾಗಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರೂ ಆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಐವತ್ತೈದು ವರ್ಷಗಳನ್ನು ಮೆರೆದರು. ಭಾರತದ ರಾಜ್ಯಾಂಗ ರಚನೆಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ರಾಜಕೀಯ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಟ್ಟ ರಾಧಾಕೃಷ್ಣನ್ ಅನಂತರ ರಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ರಾಯಭಾರಿಯಾಗಿದ್ದರು (1949-1952). ಭಾರತದ ಪ್ರಥಮ ಉಪರಾಷ್ಟ್ರಪತಿಯಾಗಿದ್ದ ರಾಧಾಕೃಷ್ಣನ್ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಆ ಹುದ್ದೆಯಲ್ಲಿದ್ದರು (1952-1962). ಅನಂತರ ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿಯಾಗಿ ಐದು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಆ ಹುದ್ದೆಯಲ್ಲಿದ್ದರು (1962-1967) ನಿವೃತ್ತರಾದರು.

ರಾಧಾಕೃಷ್ಣನ್ ಭಾರತೀಯ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಕೊಡುಗೆ ಗಮನಾರ್ಹ. ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುವ

ಕೆಲಸವನ್ನು ಅವರು ತಮ್ಮ ಜೀವನದುದ್ದಕ್ಕೂ ಬಹು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಮಾಡಿದರು.

ವಿಶ್ವ ಕವಿ ರವೀಂದ್ರನಾಥ ಠಾಗೂರರ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿ ರಾಧಾಕೃಷ್ಣನ್ ಬರೆದಿರುವ 'ಫಿಲಾಸಫಿ ಆಫ್ ಠಾಗೂರ್' ಎಂಬುದೇ ಅವರ ಪ್ರಥಮ ಗ್ರಂಥ. ತಮ್ಮ ಚಿಂತನೆಗಳನ್ನು, ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳನ್ನು, ವಿಚಾರ ಸರಣಿಗಳನ್ನು ಅನಂತರ ಅವರು ರಚಿಸಿದ ಇಪ್ಪತ್ತಕ್ಕೂ ಮಿಕ್ಕ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಎರಡು ಸಂಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವ ಅವರ 'ಭಾರತೀಯ ದರ್ಶನ' ಮಹತ್ವ ಗ್ರಂಥವೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಹಿಂದೂ ಜೀವನದೃಷ್ಟಿ, ಹಿಂದೂ ವೇದಾಂತ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಸಮಾಜ ಹಾಗೂ ಮತಗಳ ಪುನರುಜ್ಜೀವನ ಮುಂತಾದುವು ರಾಧಾಕೃಷ್ಣನ್ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಗ್ರಂಥಗಳು.

ರಾಧಾಕೃಷ್ಣನ್ ಶ್ರೇಷ್ಠ ವಾಗ್ಮಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಗಹನವಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಸರಳವಾಗಿ ಸರಸವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದುದು ಅವರ ಉಪನ್ಯಾಸದ ವೈಖರಿ. ಅವರ ಬರೆವಣಿಗೆಯೂ ಹಾಗೆಯೇ. ಸುಲಭತೆ ಸುಭಗತೆ ರಾಧಾಕೃಷ್ಣನ್ ಶೈಲಿಯ ವಿಶಿಷ್ಟ ಲಕ್ಷಣಗಳು.

ರಾಧಾಕೃಷ್ಣನ್ ಅಮೇರಿಕ, ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್, ಚೀನ ಜಪಾನ್-ಮೊದಲಾದ ಹೊರದೇಶಗಳಲ್ಲೂ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಸಂಚರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆಕ್ಸ್‌ಫರ್ಡ್, ಕೇಂಬ್ರಿಡ್ಜ್, ಯೇಲ್, ಹಾರ್ವರ್ಡ್-ಮುಂತಾದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಉಪನ್ಯಾಸಮಾಡಿ 'ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ರಾಯಭಾರಿ' ಎಂದೂ ಹೆಸರಾಗಿದ್ದರು.

ರಾಧಾಕೃಷ್ಣನ್ ಅವರಿಗೆ ಲಭಿಸಿದ್ದ ಗೌರವ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳ ಪಟ್ಟಿಯೂ ದೊಡ್ಡದೆ. ಭಾರತದ ನಾನಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳಿಂದ ಗೌರವ ಡಿ-ಲಿಟ್ ಪದವಿ ಪಡೆದು ಸನ್ಮಾನಿತರಾಗಿದ್ದರು.

(25 ನೇ ಪುಟನೋಡಿ)

ಜನಪದ ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ

ಬ ಸ ವ ಣಿ

ಡಾ|| ನಂ. ತಪಸ್ವೀಕುಮಾರ್.

ರೈತರ ಜೀವನ ಸಂಗಾತಿಗಳಾದ ಎತ್ತುಗಳು ಲೆ ನಂದೀಶ್ವರನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಅವತಾರವೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ ನಮ್ಮ ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಬಲವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಪುರಾಣಗಳ ಪ್ರಕಾರ, ನಂದಿ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಪ್ರಿಯನಾಹನ. ನಂದಿಯ ಬಣ್ಣ ಅಚ್ಚು ಬಿಳಿ. ಆಕಾರವೆಂತೂ ಅತ್ಯಾಕರ್ಷಕ. ಈತ ಶಿವನ ಪ್ರಮಥಗಳಾದಲ್ಲಿ ಗಣ್ಯನಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಕೂಡ ಹೌದು. ಕಾರಣಾಂತರಗಳಿಂದ ಶಾಪಗ್ರಸ್ತನಾಗಿ, ಭೂಮಂಡಲದಲ್ಲಿ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಈಗಿನ ಉತ್ತರ ಕರ್ಣಾಟಕ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ, ಮುಂದೆ ಬಸವಣ್ಣನೆಂದು ವಿಖ್ಯಾತನಾದ ವಿಶಿಷ್ಟ ಶಕ್ತಿ ಈತ. ತನ್ನ ಬುದ್ಧಿ ಚಾತುರ್ಯಗಳ ಬಲದಿಂದ ಉನ್ನತಾಧಿಕಾರ ಪಡೆದು ಬದುಕಿನುದ್ದಕ್ಕೂ ಪರಮತೀವ್ರಭಕ್ತನಾಗಿ, ಆ ದರ್ಶ ಪ್ರಾಯನಾಗಿದ್ದವನು. ಲಿಂಗ ಜಂಗಮಗಳ ಸೇವೆ ಮಾಡಿ, ಭಕ್ತಿಭಂಡಾರಿ ಎಂಬ ಬಿರುದು ಪಡೆದರೂ ಬೀಗದೆ, ಲೋಕೋದ್ಧಾರ ಕಾರ್ಯ ನಿರತನಾಗಿದ್ದು, ಕೊನೆಗೆ ರಾಜಕೀಯ ಹಗರಣಕ್ಕೆ ಬೀಸತ್ತು ಬಸವ ಕಲ್ಯಾಣದಿಂದ ಕೂಡಲಸಂಗಮಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಅಲ್ಲಿಯೇ ತಪಸ್ಸಿ ಮುಕ್ತನಾಗಿ, ಮತ್ತೆ ಶಿವಗಣ ಪದವಿ ಗಳಿಸಿಕೊಂಡವನು, ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ಹರಿಹರಾದಿ ಕವಿಗಳು ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಬಸವಣ್ಣ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ 12ನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಬದುಕಿದ್ದು, ಕರ್ಣಾಟಕದಲ್ಲಿ ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಕ್ರಾಂತಿಯಾಗಲು ಕಾರಣ ಕರ್ತನಾದನೆಂಬುದು ದಿಟ. ಆತನ ಅನೇಕ

ವಚನಗಳು ಅತ್ಯಚರಿತ್ರಾತ್ಮಕ ಭಾವಗೀತೆಗಳಾಗಿವೆ.

ನಮ್ಮ ಕವಿಗಳಿಂದ ಅವತಾರ ಪುರುಷನಾಗಿ ಪವಾಡ ಪುರುಷನಾಗಿ, ಜಗಜ್ಯೋತಿ ಬಸವೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿತನಾಗಿರುವ ಬಸವಣ್ಣನನ್ನು, ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಾದ ಜಾನಪದರು (folks) ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಬಗೆ, ಹಾಗೂ ಬಸವಣ್ಣನಿಗೂ ಮೂಕಬಸವಣ್ಣಗಳಾದ ಎತ್ತುಗಳಿಗೂ ತಳಕು ಹಾಕಿರುವ ರೀತಿ ಕುತೂಹಲಕಾರಿಯೂ ಸ್ವಾರಸ್ಯಪೂರ್ಣವೂ ಆಗಿದೆ. ಕನ್ನಡ ಜನಪದ ಕವಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಬಸವಣ್ಣ ಬೆನರು ಬಸಿದು ಗೇದದ್ದರಿಂದಲೇ ಜಗತ್ತು ಅನ್ನ ಕಂಡಿತು.

ಹೆಗಲ ಕೊಟ್ಟಾಗ ಜಗ ಆಯ್ತೊ:

ಮೊದಲಿತ್ತ ನಿರಂಕಾರ ಅಮೃತ ಬಿಸಲಾಯ್ತು
ಭೂಮಿಮಂಡಲಕ ಬಿಗು ಆಗ್ಯೋ ಬಸವಣ್ಣ
ಹೆಗಲ ಕೊಟ್ಟಾಗ ಜಗ ಆಯ್ತೊ.

ಬಸವಣ್ಣನ ಹುಟ್ಟು, ಬೆಳವಣಿಗೆ, ಮುಕ್ತಿ-ಇವುಗಳ ಬಗೆಗೂ ಜನಪದ ಕವಿ ಕೆಲವರಿಗೆ ವಿಚಿತ್ರವೆಂದು ತೋಕುವಂತೆ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹಾಡಿರುವುದು ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿದೆ.

ಸುಕಮುನಿ ಜಡೆಯಲ್ಲಿ ಬಸವಣ್ಣ ಜನಿಸಾನೆ
ದೊಡ ಸಮುದ್ರ ಮುಗದಾನೊ ಬಸವಣ್ಣ
ಇಂದ್ರನ ಸೆರಿಯ ಬಿಗದಾನೊ

ಜಡಿಯ ರೂಡಿಸಿ ಎದ್ದ ಕೈಯ ಹಿಡೆಗಲ್ಲಿ
ಹಿಡೆದ

ಹೋಗ್ಯಾನ ಬಸವನ ಎದುರಿಗೋ ಜಾನಮುನಿ
ಹೊಡೆದೋ ನಡುವಿನ ಪೋಡಿಗೆ

ಅಲ್ಲಾಳ ಇಲ್ಲಾಳ ಬಾಗಿಲ ಕೋಟ್ಯಾಳ
ಬಾಗೋಡ್ಯಾಳ ಬಸರಾಳ ಗೋಪೆಮ್ಮ
ಅಡವ್ಯಾಗ ಬಂದು ಹಡದಾಳೊ

ಉತ್ತಾಣೆ ಧಟ್ಟಾಗ ಪತ್ತರ ನೆಳ್ಳಾಗ
ಪುತ್ತ ಹುಟ್ಟಾಗ ಬಸವಣ್ಣ ಸಲಗರ
ಮಿತ್ರೇರು ಆರತಿ ಬೆಳಗ್ಯಾರೊ

ಕೈಲಾಸದ ಬಸವಣ್ಣ ಪೈಲೇಕ ತಾ ಬಂದು
ಬಾಗೋಡಿ ಊರಾಗ ನೆಲಿಸ್ಸಾನ ಬಸವಣ್ಣ
ಬಂದವರಿಗೆ ತರಣ ಕೊಡತಾನೊ

ಎಂಟೆತ್ತು ಹೊಡಕೊಂಡು ಕಂಟ್ಯಾಗ ಬರುವಂಗೆ
ಗಂಟಿ ಬಿದ್ದಾಳೊ ಇದಿಮಾಯೊ ಹೊಟ್ಟೀಲಿ
ಬಂಟಿ ಹುಟ್ಟಾನ ಬಸವಣ್ಣ
ಕಲ್ಯಾಣನೆಂಬೊಡು ಕಟಕರೋಡ ಅದದ
ಬಿಟ್ಟೋಡಿ ಬಂದ ಬಸವಣ್ಣ ಕೊಡೆಕಲ್ಲ
ವಟ್ಟರಗಲ್ಲಾಗ ನೆಲಸ್ಯಾನೊ — ಇತ್ಯಾದಿ.

ಇಂಥ ಕಲ್ಪನೆಗಳು ಕವಿಯ ಸ್ವಕವೋಲ ಕಲ್ಪಿತವಾ
ದವಲ್ಲ; ಪೌರಾಣಿಕ, ಐತಿಹಾಸಿಕ ಹಾಗೂ ಐತಿಹ್ಯ
ಅಂಶಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿ, ಜನತೆಯ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು
ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಹುಟ್ಟಿದವು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸ್ತ
ವಾಂಶವಾದ ರೇಖೆಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.

ಬಸವಣ್ಣನ ಮುದ್ದಿನ ಮಡದಿಯ ಬಗೆಗೆ
ಜನಪದ ಕವಿಯ ಕಲ್ಪನೆ ಹೀಗೆ:

ಬಸವನ ಹೆಂಡತಿ ಹಸುಮಗಳು ನೀಲಮ್ಮ
ಎಸಳ ಯಾಲಕ್ಕಿ ತಳಸ್ಯಾಳೊ ನೆನದಾಳ
ಬಸವನಿನ ನಾಮ ಗೆದಿಸ್ಯಾಳೊ
ನಾಗಸಾಗರದ ಮ್ಯಾಲೆ ನಾಕಗಳಿಗಿ ಸೀರಿ
ಯಾರ ಬಂದಾರ ಹೊಸದಾಗಿ ಬಸವನ
ಮಡದಿ ಬಂದಾಳ ಮನಿಯಾಗೊ.

ಜನಪದ ಕವಿ ಬಸವಣ್ಣನ ಮತ್ತೊಬ್ಬಳು
ಮಡದಿಯ ಪ್ರಸ್ತಾವ ಮಾಡಿಲ್ಲ.

ಬಸವನ ಪೂಜೆ

ಹೀಗೆ ಜನಪದ ಕವಿಗಳು ಅರ್ಧ ಪೌರಾಣಿಕ
ಕವೂ ಅರ್ಧ ಐತಿಹಾಸಿಕವೂ ಆದ ವಿಶಿಷ್ಟ ವ್ಯಕ್ತಿ
ಬಸವಣ್ಣನಿಗೂ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೂ, ಬಾಗೇವಾಡಿ, ಬಸವ
ಕಲ್ಯಾಣ, ಸಂಗಮಗಳಿಗೂ ಮಿಕ್ಕ ಜನತೆಗೂ ಇರುವ
ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಬಲ್ಲಂತೆ ಗುರುತಿಸಿ ಹಾಡಿದ್ದಾರೆ.
ಪೂಜ್ಯನಾದ ನಂದೀಶ್ವರನೇ ಬಸವಣ್ಣನೆಂದು ಬಗೆದು,
ಕಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ, ಗಾರೆ ಇಟ್ಟಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಆತನ ಭವ್ಯ ಮೂರ್ತಿ
ಯನ್ನು ಕರ್ಣಾಟಕದ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯಲ್ಲೂ ರಚಿಸಿ,
ಭಯಭಕ್ತಿ, ಪ್ರೀತಿ ವಿಶ್ವಾಸಗಳಿಂದ ಮೆರೆಸುತ್ತ
ಇವೊತ್ತಿಗೂ ಜನ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಉತ್ತರ
ಕರ್ಣಾಟಕ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಬಸವಣ್ಣನ ಪ್ರಭಾವ,
ಪೂಜೆಗಳು ವಿಶೇಷ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿರುವುದು
ಸಕಾರಣವೆ.

ಸಿದ್ಧಗಂಗಾ

ಸಲ್ಲರ ಹಾದ್ಯಾಗ ಮಂದ್ಯಾಕ ನೆರದದ
ನಂದಿಕೋಲಾಟಿ ನವುಲಾಟಿ ಬಸವಣ್ಣನ
ತೇರೆಳೆದು ಮಂದಿ ಬರತಾಲೊ

ಮುನ್ನೂರ ದೀವಟಿಗಿ ಮುತ್ತಿನ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ
ಹೊತ್ತೇರಿ ಮೆರೆವ ಇವಣ್ಯಾರೊ ಸಲಗರದ
ಗಚ್ಚಿನ ಗುಡಿಯ ಬಸವಣ್ಣ
ಎಲ್ಲ ದೇವರ ಗುಡಿಯ ಕಲ್ಲಿಲೆ ಕಟಿಸ್ಯಾರ
ಬಲ್ಲಿದ ಬಾಗೋಡಿ ಬಸವನ ಗುಡಿ ಗ್ವಾಡಿ
ಬೆಲ್ಲದಜ್ಜೀಲೆ ಮುಗಿಸ್ಯಾರೊ

ಬಾಗೋಡಿ ಬಸವಣ್ಣ ಬಾಲೆಲ್ಲ ಬಂಗಾರ
ಮೇಲಿನ ಇಣಿಗೆ ಮಳೆಜಡದ ಬಸವಣ್ಣ
ಬೆಳೆಯೆಂದರೆಂಗ ಬೆಳದಾನೊ

ಚಲುವೆ ನಂ ಬಸವಣ್ಣ ಚಲುವರ ನೋಡಿರಿ
ಚದುರಂಗದ ಮ್ಯಾಲ ಮನಗ್ಯಾನ ಬಸವಣ್ಣ
ಚಲುವಿಕೆ ನೋಡಾಕ ಶಿವ ಬಂದೊ-ಇತ್ಯಾದಿ.

ರೈತನ ರಾಬ:

ಪ್ರಕೃತ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ, ಮೂಕಬಸವನೇಕೆಂದು:
ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವ ಎತ್ತುಗಳ ಬಗೆಗೆ ನಮ್ಮ ಜನಪದ
ಕವಿಗಳ ಕಲ್ಪನೆಗಳು, ಭಾವನೆಗಳು ಯಾವ ಬಗೆಯ
ವೆಂಬುದನ್ನು ಕೇಳುವ ಜನಪದ ತ್ರಿಪದಿಗಳ ಆಧಾರ
ದಿಂದ ಪರಿಚಯಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವಿದೆ. ನಾನು ಬಲ್ಲಂತೆ
ಕರ್ಣಾಟಕದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಇಡೀ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತ-
ದಲ್ಲಿಯೇ ಉಗಾಧಿಹಬ್ಬದ ತರುವೆಯಲ್ಲಿ ಹೊನ್ನಾರು
ಕಟ್ಟಿ ಬೇಸಾಯವನ್ನು ಆರಂಭ ಮಾಡುವ ರೂಢಿಯಿದೆ.
ಇದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯಕಾರಣ ಈ ತರುವೆ (Season)
ಯಲ್ಲಿಯೇ ಮುಂಗಾರು ಮಳೆ ಬೀಳತೊಡಗುವುದು.
ಆ ಮಳೆಯೇ ರೈತರು ಚುರುಕಾಗಿ ಒಕ್ಕಲುತನದಲ್ಲಿ
ತೊಡಗುವಂತೆ ಪ್ರೇರೇಪಣೆ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಭೂಮಿ
ತಾಯಿ ತನ್ನ ಮಣ್ಣಿನ ಮಗ ರೈತನನ್ನು ಪ್ರೀತಿ
ಯಿಂದ ಬಯಲಿಗಿಳಿಸುತ್ತಾಳೆ; ತಂದೆಯಾದ ಮಳೆ
ರಾಜ ಜಗತ್ತನ್ನು ತಂಪಾಗಿಸಿ, ಒಣನೆಲದಲ್ಲಿ ಹೊಸ
ಜೀವ ಜೈತನ್ಯವನ್ನು ಹೊಮ್ಮಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಭೂಮಿತಾಯಿಯ ಗಂಡ ಮಳೆರಾಯ.....
ಎಂಬುದೊಂದು ನುಡಿ ಇದೆ.

ಉಗಾಧಿ ಹಬ್ಬಕ ಹೊಸ ಹೋರಿ ಹೊಡಿ
ರೈತನಿನ ರಾಬ ಸುರುವಾಯ್ತು ಬಸವಣ್ಣ
ಕಾಯಿ ಒಡದ ಕೈಯ ಮುಗದೇನೊ,
ಹಸನಾಗಿ ಹೊಡಿತಮ್ಮ ಸೋಸಿ ನೇಗಿಲ ಕುಂಟಿ
ಹಸನಿ ಭರಣಿ ಕೃತಿಕ ರೋಣಿಯ ಹೊಸನೀರ
ಕುಡದಾಳ [ನಮ್ಮ] ಭೂಮಿ ತಾಯಿ

ಗದ್ದರಿಸಿ ಮಳೆರಾಯ ಬಿದ್ದಾನ ಭೂಮಿಮ್ಯಾಲ
ಎದ್ದಾನ ಒಕ್ಕಲಿಗ ಬೆಳತಾನ ಕೂರಿಗಿ ಕುಂಟಿ
ಬಿದ್ದಾವೊ ಬಡಿಗೆರ ಅರಮನಿಗೊ

ಹುಗ್ಗಿಯ ಉಂಡಾನ ಮಗ್ಗಂಗಿ ತೊಟ್ಟಾನ
ಬಗ್ಗಿ ಕೂರಿಗಿ ಬಿಗಿದಾನ ಒಕ್ಕಲಿಗನ
ಬುದ್ಧಿಗಿ ಭೂಮಿತಾಯಿ ಒಲಿದಾಳೊ

ಇತ್ಯಾದಿ ಗೀತೆಗಳು ರೈತನ ರಾಬ-ಬೇಸಾ-
ಯದ ಬದುಕನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತವೆ ಭೂಮಿತಾಯಿ,
ಮಳೆರಾಜ, ಬಸವಣ್ಣ, ರೈತರು-ಇವರೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ
ಕುಟುಂಬಸ್ಥರು; ರಕ್ತ ಬಾಂಧವರು. ಇವರ ಸಹಕಾರ
ದಿಂದಲೇ ಮೇಟಿಣಿತು, ರಾಟಿಯಾಡಿ, ರಾಶಿತುಂಬಿ,
ಜಗತ್ತು ಅನ್ನನೀರುಗಳನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಿರುವುದು, ಭಾರ
ತೀಯರು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ. ಜಗತ್ತಿನ ಬಹುಮಂದಿ
ರೈತರು ಭೂಮಿಯನ್ನು 'ಭೂಮಿ ತಾಯಿ'
ಎಂಬುದಾಗಿ ಭಾವಿಸಿ, ಪೂಜಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಂಪ್ರ
ದಾಯ ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿದೆ.

ಹೋರಿ ಶೃಂಗಾರ:

ಮುಂಗಾರು ಮಳೆ ಜೆನ್ನಾಗಿ ಬಿದ್ದು, 'ಭೂಮಿ
ತಾಯಿ ಹೊಸ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿದು ಹಿಗ್ಗಿ, ಮಣ್ಣು
ಗಂಪನ್ನು ಸೊಸಿದನಂತರ, ರೈತರು ಹದವರಿತು ನೆಲ
ವನ್ನು ಉತ್ತು, ಬಿತ್ತನೆಗೆ ಸಿದ್ಧತೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.
ಆ ತರುವೆಯಲ್ಲಿ ಆಚರಿಸುವ ಕಾರಹಬ್ಬ, ಅಥವಾ
ಕಾರಹುಣ್ಣಿಮೆ ಹಬ್ಬ ಎಂಬುದು ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ದನ
ಕರುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ದೊಡ್ಡ ಹಬ್ಬ. ಆ ಸಂದ
ರ್ಭದಲ್ಲಿ ರೈತರ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ಎತ್ತು, ಹಸು
ಗಳನ್ನು ಕರುಗಳನ್ನು ಮೈ ತೊಳೆದು, ಕೊಂಬುಗಳಿಗೆ
ಬಣ್ಣ ಬಳಿದು ಬಂಗಾರದಂತೆ ಹೊಳೆಯುವ ಸುನೇರಿ

ಕಾಗದವನ್ನು ಅಂಟಿಸಿ, ಕೊರಳಿಗೆ ಹೊಮಾಲೆ, ಗಂಟೆ
ಸರಪಳಿ, ಮುಂತಾದ ಸಕಲ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ತೊಡಿಸಿ,
ಊರಿನ ಸುತ್ತಲೂ ಮೆರವಣಿಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.
ಕೊನೆಗೆ ಊರಿನ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿರುವ ಮಾವು,
ಬೇವುಗಳ ಸೊಪ್ಪಿನಿಂದ ಅಲಂಕೃತವಾದ ಹಸಿರು ತೋರ
ಣವನ್ನು ಯಾವ ಶೂರ ತನ್ನ ಹೋರಿಯೊಂದಿಗೆ ಮೊದ
ಲು ಬಂದು ಕೇಳುತ್ತಾನೋ ಆತನಿಗೆ ಊರಿನ ಹಿರಿಯ
ರು ಹಾರ ಹಾಕಿ ಸಿರೋಚಿತ ಮರ್ಯಾದೆ ಮಾಡಿ,
ಆ ವರ್ಷದ ಮಳೆ, ಬೆಳೆಗಳು ಜೆನ್ನಾಗಿ ಸಂಧಿಸುತ್ತವೆ
ಎಂಬ ಭರವಸೆ ತಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಂಪ್ರದಾಯ
ಕರ್ಣಾಟಕದ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯೂ ಆಚರತವಾಗುವುದು
ಕುತೂಹಲದ ಸಂಗತಿ. ಈ ಬಗೆಗೆ ಸಮಗ್ರ ಅಧ್ಯ
ಯನ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಕಾರಹಬ್ಬದಲ್ಲಿದೆ, ಜಾತ್ರೆ, ಪರಿಸೆಗಳ
ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೂ ಹೋರಿಗಳ ಶೃಂಗಾರ ಮಾಡುವು
ದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಮೊದಲಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕರ್ಣಾಟಕ
ದ ಕಾರಹುಣ್ಣಿಮೆಯಿಂದಿನ ಹೋರಿಯ ಚಿತ್ರ
ನೋಡಿ:

ಹೊನ್ನಗ್ಗಿ ಹೊಸ ದಿನ ಬಸವಣ್ಣಗರಸಿನ
ಕಾರುಣ್ಣಿದಿನ ಮದಿಮಗೊ, ಬಸವಣ್ಣ
ಕರಿ ಕಡದು ಜಾಜ ತರತಾನೊ

ತಮ್ಮ ಹೋರಿಗಳು ಬಣ್ಣದಲ್ಲಿ ಬಿಳಿಯವಾಗಿ, ತಳಿ
ಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾಗಿ, ಸಕಲ ಸಲ್ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು
ಉಳ್ಳವಾಗಿ, ಹಾಯದೆ, ಒದೆಯದೆ ಸಾಧುವಾಗಿ, ಕೆ
ಲಸದಲ್ಲಿ ಮನಸಾಗಿ ಇರುವಂಥವುಗಳಾದರೆ, ಜಾತಿ
ಜಾತವದರಿಗೆ ತುಂಬ ಸಂತೋಷ, ಹೆಮ್ಮೆ.
ಅವುಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಂತೆಯೇ ವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದ
ಕಂಡು, ಬೇಕಾದಂಥ ತಿಂಡಿ ತೀರ್ಥಗಳನ್ನು
ಕೊಟ್ಟು ಸಾಕುತ್ತಾರೆ; ಅವುಗಳನ್ನು ಮಾರಲು ಒಪ್ಪು
ವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಅಂಥವುಗಳನ್ನು ಬಹು ಬೆಲೆ
ತೆತ್ತು ಕೊಂಡವರೂ ತುಂಬ ಮೌತುವರ್ಜಿ ವಹಿಸು
ತ್ತಾರೆ. ಜಾತ್ರೆ, ಪರಿಸೆಗಳಿಗೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಸಕಲ
ಶೃಂಗಾರಗಳೊಂದಿಗೆ ಅಲಂಕರಿಸಿ ಕರೆದು ಕೊಂಡು
ಹೋಗಿ ದೇವರ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ, ತಮಗೂ

ತಮ್ಮ ದನಕಗಳಿಗೂ ಒಳಿತಾಗಲೆಂದು ಹರಕೆ ಹೊತ್ತು
ವಾಪಸಾಗುತ್ತಾರೆ. ಹೋರಿಗಳ ಲಕ್ಷಣ, ಶೃಂಗಾರ
ಕುರಿತಾದ ಹತ್ತಾರು ಉತ್ತಮ ಶ್ರೀಪದಿಗಳಿವೆ. ಅವು
ಗಳ ಪೈಕಿ ಕೆಲವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲಿ ಉದ್ಧರಿಸಿ
ಬಹುದು.

ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ್ದು ಬಸವನಂಥಾವರಿಲ್ಲ
ಹೆಲ್ಲು ನೋಡಿದ್ದು ಹವಳಾವೊ ತುಟಿನ್ಯಾಲೆ
ಬಿಲ್ಲ ಮೀಸೆಯ ಜಿಲುನಾವೊ

ಬಸವಣ್ಣನ ಖುರ ನೋಡು, ಕೂಡ ಗದ್ದಿಗಿ
ನೋಡು ಸಿಂಗಾರನೋಡು, ಸಿರಿನೋಡು
ಬಸವಣ್ಣ ಬೀಸುವ ಬಾಲ ಇಡಿನೋಡು

ಬಸವನ ಕಳಿ ನೋಡೊ ಹದನಾರ ಸುಳಿ
ನೋಡೊ ಏಳೆಡಿ ಸರ್ಪಾ ಇಡೆನ್ಯಾಲೊ
ಬಸವಣ್ಣ ಮುತ್ತಿನ ಅಕ್ಕೊಳ್ಳಿ ಹಣೆನ್ಯಾಲೊ

ಮೂಡಲಗೇರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮೂಡಲೋರಿಯ
ತಂದೆ; ಮುತ್ತಿನ ಚತ್ತರಿಗೆ ನೆಳ್ಳಿಗಿ ಬಸವಣ್ಣ
ಮುಖ್ಯಸ್ಥ ಆಗ್ಯಾನೊ ಭೂಮ್ಯಾಗೊ

ನಮ್ಮೆತ್ತಿನ ಕೊರಳಾಗ ನಾಕೆಳಿ ಸರಸಳಿ
ಯಾರು ಬಿಚ್ಚಿರಿ ಕೊಡಿರಣ್ಣ ನಮ್ಮೆತ್ತು
ಮೆಯ್ಯಲ್ದೊ ನೀರ ಕುಡಿನಲ್ದೊ

ಅರು ಸಾವಿರ ಗಂಟೆ ಮೂರು ಸಾವಿರ ಝಂಗ
ದೂರ ಕೇಳ್ಯಾವೊ ದುರ್ಗಕೊ ನಮ್ಮೆತ್ತು
ಧೂಳಿ ಹಾರ್ಯಾವೊ ಗೆಗನಕೊ

ಜೋಡ ಪದರಿನ ಹಗ್ಗ ಜೋತಾಡು ಬಾಸಿಂಗ
ಮಾತಾಡೊ ಗಂಟೆ ಕೊರಳಾಗ ಕಟಗೊಂಡು
ಕೂರಿಗಿ ಮುಂದ ಕುಣಿದಾನೊ

ಬೆಳ್ಳನ್ನ ಬಿಳಿಯೆತ್ತ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಬಾರಕೋಲ
ಹಳ್ಳದ ಮಾಗಿ ಹೊಡದಾವೊ ನಮ್ಮೆತ್ತ
ಬೆಳ್ಳಕ್ಕೆ ಕಂಡ ಬೆದರ್ಯಾವೊ-ಇತ್ಯಾದಿ

ಸೋಮವಾರ ಬಿಡುವು:

ಕರ್ಣಾಟಕದಾದ್ಯಂತ ಜಾತಿ ಕಸಬುದಾರ
ರಾದ ರೈತರು ಯಾರೂ ಸೋಮವಾರ ಎತ್ತುಗಳನ್ನು
ಆರು ಗಾಡಿಗಳಿಗೆ ಹೊಡಿ ದುಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಸೋಮ
ವಾರದ ದಿನ ಅವುಗಳಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಸ್ನಾನ, ಪಾನ,
ಪೂಜೆ, ಬಿಡುವು. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವನ್ನು ಜನಪದ
ಕವಿ ಸೂಚಿಸಿರುವುದು ಕುತೂಹಲಕಾರಿ.

ಬಸವಣ್ಣ ಬರುವಾಗ ಅವರವ್ವ ಹೇಳ್ವಾಳ
ಬಸವಾಗ ಹೊಡಿ ಹೊಡಿ ಬ್ಯಾಡೊ ಸ್ವಾಮಾರ
ಹಸುಮಗನಾಗಿ ತಿರಗಲೊ
ಸ್ವಾಮಾರ ಉದಿಯಾಗ ಹುಟ್ಟಾನ ಬಸವಣ್ಣ
..... ಇತ್ಯಾದಿ.

ಬಹುಶಃ ಬಾಗೇವಾಡಿಯ ಬಸವಣ್ಣ ಸೋಮವಾರ ಹುಟ್ಟಿ
ದನೆಂಬ ನಂಬಿಕೆಯ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿಯೋ ಏನೋ,
ನಮ್ಮ ಜಾನಪದರು ಸೋಮವಾರವನ್ನು ಗೆಯ್ಯುವ
ಎತ್ತುಗಳಿಗೆ ಬಿಡುವಿನ ದಿನವನ್ನಾಗಿ ಘೋಷಿಸಿ, ಆ
ಚರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ಪ್ರಾಂತದ ಜನ
ಮಾತ್ರ ಸೋಮವಾರ ಗಾಡಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ ದುಡಿಸುವುದನ್ನು
ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಮಿಕ್ಕಲ್ಲರೂ ಆ ದಿನ ಹೋರಿಗಳಿಗೆ
ಈಜು ಹೊಡೆಸಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದು
ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದವರು ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಮೀಯಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಹರಿವ ಹಳ್ಳದ ನೀರು ದುರಳ ಸೀಗೇಕಾಯಿ
ದೊರೆ ನಮ್ಮ ಬಸವ ಜಳಕವ ಮಾಡಿದ ನೀರು
ಧರುಮರ ಬಾಗಲಿಗೆ ಹರಿದಾವೊ

ಇದ್ದರು ದುಡಿನೊ, ಸತ್ತರು ದುಡಿನೊ

ದೇವರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಸವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ,
ಮಿಕ್ಕ ಎತ್ತುಗಳೆಲ್ಲ ದುಡಿದೇ ಒಳ್ಳೆಯ ಮೇವು, ನೀರು
ಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಒಡೆಯರಿಂದ ಪಡೆದು ಸುಖ ಪಡಬೇಕು.
ದುಡಿಯದೆ ಸುಖವಾಗಿ ಜೀವನ ಮಾಡುವುದು ಹಳ್ಳಿ
ಯ ಜನ ಹಾಗೂ ಜಾನುವಾರುಗಳಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

(ಮುಂದುವರಿಯುವುದು)

ಜೀವನ ಯಾತ್ರೆ

—“ನಾಣಿ”

ನರರಲ್ಲಿ ಪಯಣಿಗರು ಕಾಲಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ
ಪರಮ ಪೂಜ್ಯರು ನಡೆದು ಮುಂದೆ ಸಾಗಿದರು,
ಹಿರಿಯ ಹೆಜ್ಜೆಯ ಗುರುತ ಹಿಡಿದು ನೀ ಸಾಗುತಿರು,
ಗುರಿ ಮುಟ್ಟುವುದು ಸುಲಭ” ಎಂದು ಮುದ್ದುರಾ-
ಮಶತಕದ ಕತೆ “ನಾಣಿ” ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ ನಿಜ. ಕಾ-
ಲವು ಅನಂತ ಅದರೆ ಆದರಲ್ಲಿರುವ ನಮಗೆ ದೊರೆ-
ತಿರುವ ಪಾಲು ಸಾಂತ, ಸೀಮಿತ, ಇತಿಮಿತಿಗಳಿಗೆ
ಒಳಪಟ್ಟು ಗತಿ ಕಾಣಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದೊಂದು ನರರ
ಬಾಳಿನ ಚಕ್ರ ಭ್ರಮಣ. ಜೀವನ ಮಾರ್ಗ
ವನ್ನು ಕ್ರಮಿಸಲು ತಾಯಿ ಗರ್ಭದಿಂದ ಮಾನವನ
ಭೂಪತನದಿಂದ ತೊಟ್ಟು ಇಹಲೋಕದ ಯಾತ್ರೆ-
ಯ ತುಟ್ಟ ತುದಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟುವ ತನಕ ಸಾಗ-
ಬೇಕಾಗಿರುವ ಬಾಳದಾರಿ, ನೀಳುದಾರಿ. ಈ ದಾರಿ
ಯನ್ನು ತುಳಿದು, ಧೂಳಿಬಿಚ್ಚಿ, ಹಾಳಾಗಿಸಿ, ಹಳ್ಳಿ
ತಿಟ್ಟುಗಳನ್ನಾಗಿಸಿ, ಮುಂಬರಿದವರು ಹಿಂ ಬಾಲಕ
ರನ್ನು ಎಡಹಿ ಮುಗ್ಧರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಕಂಕರ
ಬೆಂಜರಿಗಳ ಗುಡ್ಡಮಾಡಿ, ತೊಂದರೆಗಳ ಹಂದರವ
ನ್ನಾಗಿಯಾದರೂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅಥವಾ
ಬಾಳ ಬಿಟ್ಟು ಹಿಡಿದು ಸಾಗುವಾಗ ಎಚ್ಚರದಿಂದ ಕ್ರ-
ಮಿಸಿ, ಕ್ರಮಿಸುವ ದಾರಿ ಸುಗುಮವಾಗುವಂತೆ
ಶ್ರಮಿಸಿ, ಗುರಿಯತ್ತ ಸಾಗ ಗಂತವನ್ನು ಮುಟ್ಟುವ
ಮನ ಮಾಡಬಹುದು. ಎಲ್ಲವೂ ನಮಗೇ ಸೇರಿದ್ದು.
ಈ ಜೀವನ ಪಥದಲ್ಲಿ ಕ್ರಮಿಸುವ ಯಾತ್ರಿಕರು
ಒಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ರೀತಿಯ-ನೀತಿಯ-ಜಾತಿಯವರೂ
ಅಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಮಗೆ ಸರಿಕಂಡ ಮಾರ್ಗ

ದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಕೈಶವ. ಅಲ್ಲಿ ಮಗುವಿಗೆ
ತನ್ನದೇ ಆದ ಜಗತ್ತು. ಪಾಪ ಪುಣ್ಯಗಳ ತಾರತ-
ಮ್ಯದ ಅರಿವಾಗಲಿ ಧರ್ಮ ಕರ್ಮಗಳ ವಿವೇಚನೆಯಾಗಲಿ
ಇಲ್ಲದೆ, ಹರ್ಷವಾದರೆ ನಲಿವೆ’ ನೋವಾದರೆ ಅಳುವ
ಹಸಿದರೆ ಕಾಡುವ, ಬೇಕಾದರೆ ಬೇಡುವ, ಬೇಡಿದರೂ
ದೊರೆಯದಿರೆ ಕಾಡುವ, ಕಾಡಿ ಪಡೆದು ತನ್ನ ಸಂಗ-
ಡಿಗರೊಂದಿಗೆ ಕಲೆತು ಮಲೆತು ಆಡಿ ಪಾಡಿ ಕುಣಿದು
ಕುಪ್ಪಳಿಸಿ, ಸಪ್ತಳವಿಲ್ಲದೆ ಸಾಗುವ ಬಾಲಜಗತ್ತಿನ ದಾ-
ರಿಯು, ಪ್ರತಿ ವಯಸ್ಕರ ಪಾಲಿನ ಗತವೈಭವ, ಸವಿಗ-
ನಸು. ಅದನ್ನು ಮೆಲಕು ಹಾಕಬಹುದೇ ಹೊರತು
ಮತ್ತೆ ಪಡೆವಂತಿಲ್ಲ.

ನಂತರದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿದೆಸೆ. ಅಟಿ ಪಾಟಿಗ
ಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ತೋರಿ ಗೆಳೆಯರೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿ ಸಂ-
ತೋಷದಿಂದ ಕಾಲ ಕಳೆಸುವ ಅವಕಾಶ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ-
ಯಾಗಿ ಮಾರ್ಗ ಕ್ರಮಿಸುವಾಗ ಅವನ ಹೊಣೆಗಾ-
ರಿಕೆ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ ಏಳುವುದರಿಂದ ಹಿಡಿದು
ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಿ ಗುರು ಮುಖೇನ ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡಿ
ಮತ್ತೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದರೂ ಮುಗಿಯದ ವಿದ್ಯಾ-
ರ್ಜನೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿ ಓದಿ ಜ್ಞಾನದ ಬುತ್ತಿಯ
ನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತಾನೆ ಮುಂದಿನ ಮಾರ್ಗಕ್ರಮಣಕ್ಕಾಗಿ.
ಈ ಜ್ಞಾನದ ಬುತ್ತಿಯು ಅವನ ಗತವ್ಯವರೆಗೂ
ಸವೆಯದೆ ಉಡಣಿಸಾಗಿರಬೇಕಾದುದು. ಘೌಡ-
ದರ್ಜೆಗೇರುವ ಬಯಕೆ, ಅಟೋಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಪರ್ಧೆ,
ಸಾಹಿತ್ಯಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು, ಮನರಂಜನೆಯೊಂದಿಗೆ
ಮನೋವಿಕಾಸಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವ ಹಂತದ ವಿ-
ದ್ಯಾರ್ಥಿ ಜೀವನದ ಯಾತ್ರೆ ಮಹತ್ವಪೂರ್ಣವಾ-
ದುದು. ಇಲ್ಲಿಯೇ ಬಾಳದಾರಿ ಕವಲೊಡೆಯುವುದು.
ಸರಿಯಾದ ಕೈಮರವಿಲ್ಲದಲ್ಲ ಎತ್ತಲೋ ಗೊತ್ತುಗು-
ರಿಯಿಲ್ಲದೆ ಸಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ನಂತರದ ಯಾವನ, ಹುರುಳು, ಅತ್ಯುತ್ತಮ,
ಅದಮ್ಯ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳು, ಆಗಣಿತ ಯೋಜನೆ-
ಗಳು ಜೀವನದ ಹಂದರದ ಮೇಲೆ ಹಬ್ಬುವ ಬಳ್ಳಿ-
ಗಳು. ಈ ಯಾವನದ ಉದ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ವಿಹಾರಕ್ಕೆ ಸಂ-
ಗಾತಿಯ ಬಯಕೆ ಮೂಡುತ್ತದೆ. ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣುಗಳ-

ಪರಸ್ಪರ ಅರ್ಪಣೆಗಳು, ಕಾಮ ಪ್ರೇಮಗಳ ಸಂಕಲನಗಳು, ಪ್ರೀತಿ ಪ್ರಣಯಗಳು ಯುವಕ ಯುವೆತಿಯರ ಬೆನ್ನೇರಿ, ಬೆನ್ನೆಂಟಿ, ಬನ್ನಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ. ಜೀವನರಂಗದಲ್ಲಿ ಶೃಂಗಾರ ವೀರ ರಸಗಳ ರಸನಿಮಿಷಗಳ ಅನುಭವವೇ ಹಂತ ಹಂತದಲ್ಲೂ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಶೃಂಗಾರದ ಹುಚ್ಚು, ವೀರತ್ವದ ಕೆಚ್ಚುಗಳು ಮೆಚ್ಚುಗೆಯಾಗುವ ಈ ಯೌವನ ಯಾತ್ರಾಪ್ರಕರಣವು ಅತ್ಯಂತ ಆಕರ್ಷಕ. ತನ್ನ ಬಯಕೆಗಳ ಪೂರೈಕೆಗಾಗಿ, ಇನಿಯರ ಒಲುವೆಗಾಗಿ, ಶ್ರಮಿಸಲು ಆರಂಭ ಇಲ್ಲಿಂದ ತಾನೇ ತಾನಾಗಿ ಇದುವರೆಗೂ ವಿಹರಿಸಿದ ಹೆಕ್ಕಿಯು ಈ ಯೌವನದ ವನದಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮ ಜಾಲಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಗಂಡ-ಹೆಂಡತಿ-ಮಗು ಸಂಸಾರ. ಈ ಹಂತವು ಸುಗಮವಾಗಿ ಸಾಗುವುದು ಅವರವರ ಪುಣ್ಯ, ಒಂದು ಏರಿಗೆಳೆಡೆ ಒಂದು ನೀರಿಗೆಳೆಯಬಹುದು ಅಥವಾ ಹಾಲು ಸಕ್ಕರೆ ಬೆರೆತಂತೆ ಅವಿನಾಭಾವದಿಂದ ಬೆರೆಯಬಹುದು, ನೆರೆಯಬಹುದು. ಬೆಸೆದರೆ ಹಂದರ, ಎಸೆದರೆ ಕಂದರ, ಇಲ್ಲಿ ಸುಖ ದುಃಖಗಳ ನಾಟ್ಯ. ದುಡಿತದ ಕಂಬಚಿನಲ್ಲಿ ಜೀವ-ದೇಹಿಯು ಸಿಕ್ಕಿ ಸಣ್ಣಾಗಿ, ಹಣ್ಣಾಗುವುದೂ ಉಂಟು, ಸೋತು ಹೆಂಬೇಡಿಯಾಗಿ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟುವುದೂ ಉಂಟು.

ಈ ಯೌವನ ಮಾರ್ಗವು ಬದುಕಿನ ನಡುರಸ್ತೆ. ಹಸು ಕಂದನ ಕೊಡುಗೆ ನೀಡಿದ ಅಥವಾ ನೀಡಲಿರುವ ಮಡದಿಯೆಡೆಗೆ ಓಡುವ ರಸ್ತೆ. ಪತಿಗಾಗಿ ಸತಿ, ಪತಿಗಾಗಿ ಪತಿ ಎದುರು ನೋಡುತ್ತಿರುವ ಆತುರದ ಕಾತುರದ ದಾರಿ.

ಈ ದಾರಿಯು ಹರಿದಾರಿಯಾಗಿ ಸಾಗಿ ಮುಂಬರಿದಾಗ ಘ್ರಾಧಾವಸ್ಥೆಯ ಬಾಳು. ಜೀವನದ ಯೋಜನೆಗಳು ಹಲವಾರು. ವ್ಯಾಪಾರ-ಉದ್ಯಮ-ನೌಕರಿ-ಸಾಹಿತ್ಯ ಜ್ಞಾನ ವಿಜ್ಞಾನಗಳ ಆಧಾರದಿಂದ ಸಾಧನೆಯಿಂದ ಸಿದ್ಧಿಯೆಡೆಗೆ ಮಂದಗತಿಯಿಂದ ಕ್ರಮಿಸುವ ದಾರಿ ಇಲ್ಲಿ ನಾನಾ ಅನುಭವಗಳ ಕೊಳು ಕೊಡುಗೆ ನಡೆಯುವುದು. ಆಧ್ಯಾತ್ಮದಿಂದ ಹಿಡಿದು ರಾಜ ಕಾರಣದವರೆಗೆ ಪ್ರತಿಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲೂ ಇಟ್ಟ ಹೆಜ್ಜೆ - ತೊಟ್ಟ ಪಣ - ಸಿದ್ಧಿಗಳಾಗಿ ಬುದ್ಧಿ ಜೀವಿ

ಗಳ ಗುದ್ದಾಟವೂ ಇಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಖಲಾಜ ಪೃಥಿವೀ - ಶಕ್ತನು ಅಶಕ್ತನನ್ನು ತುಳಿದು ಬಾಕುವುದುಂಟು.

ಜೀವನದ ಆಳದ ಅನುಭವ ಪಡೆದ ಈ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಮಾನವನೂ ತನ್ನ ಗುರಿಯನ್ನು ಕಾಣಬೇಕೆಂದು ಮುಂದೆಸಾಗುತ್ತಾನೆ. ಎತ್ತಲೋ ಗೊತ್ತು ಗುರಿಯಿಲ್ಲದೆ ಅಲ್ಲ. ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಯೋಜನೆ ಯಿಂದ ಗಮ್ಯಸ್ಥಾನವನ್ನು ಮುಟ್ಟಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಅನುಕೂಲತೆ ಇದೆ. ಸಾಧು ಸಂತರ ಧರ್ಮ ದೇಗುಲದ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿ, ನಾಡು ನುಡಿಗಳ ಸೇವೆಗಾಗಿ, ನಾಡೇ ನನ್ನ ಸರ್ವಸ್ವವೆಂಬ ಭಾವನೆ ಬೆಳೆದು ಎಲ್ಲರ ಸಹಕಾರದಿಂದ ಎಲ್ಲರಿಗಾಗಿ ದುಡಿದು ದಣಿದು ಮಣವ ಮಾನವನು ಬಾಳ ಬಟ್ಟಿಯ ಕೊನೆಯ ವೈಲುಗಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಕ್ರಮಿಸಿ ಗಮ್ಯವನ್ನು ತಲುಪುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಬಾಳಿನ ಗಮ್ಯ ಯಾವುದಾಗಿ ಬೇಕು? ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ನಮ್ಮಲ್ಲೇ ಇದೆ. "ಈ ಅಸತ್ ಇದು ಬೇಡ, ಸತ್ಯದೇ ಓಡು ನಡೆ"

"ಕೊಳೆಗತ್ತಲಿದು ಬೇಡ, ಬೆಳಕಿನೆಡೆ ಪರಿದೋಡು"
"ಸತ್ತ ಬದುಕಿದು ಬೇಡ, ಅಮೃತತ್ವದೇ ಗೋಡು"
ಎಂದು ಗಮ್ಯವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹಿರಿಯರು ತೋರಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕ್ರಮಿಸಿ ಪ್ರಪಂಚದ ಪಂಚರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾಗಿ ಪಂಚತೀಲಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ಪಂಚತ್ವವೈದುವುದೇ ಬಾಳ ಸಾರ್ಥಕತೆ. ಅದನ್ನೇ ಉಪನಿಷತ್ ಸಾರುತ್ತದೆ "ಸಹನಾವತು ..."
ಸಹರಕ್ಷೆ, ಸಹಭೋಗ, ಸಹವೀರ್ಯ, ಸಹಜ್ಞಾನ ಸಹಕಾರಗಳೆಂಬ ಈ ಪಂಚತೀಲದಲ್ಲಿ ಜೀವನ ತೊಡಗಿದಾಗಲೇ ಸಾರ್ಥಕತೆ. ಆಗಲೇ ದೊಡ್ಡತನ, ಆಗಲೇ ಮಹತ್ವ, ಆಗಲೇ ಮುಕ್ತಿ-ಸುಖ.
"ಯೋ ವೈ ಭೂಮಾ ತತ್ಸುಖಂ ನಾಲ್ವೇ ಸುಖಮಸ್ತಿ ಓಂ ಶಾಂತಿ"

ದೇಶದ ಸರ್ವತೋಮುಖ ಪುರೋ-
ಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸುಶಿಕ್ಷಿತ ಯುವಕರ
ತಂಡ ಅವಶ್ಯಕ.

ಮಹಾಗಣಪತಿ

— ಪಿ. ಎಫ. ಚಂದ್ರಶೇಖರಯ್ಯ

"ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮತಃ ಧರ್ಮದ ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡಿ ಬಂದದ್ದು ಭಾರತೀಯ ಮಾನವನ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ" ಹೀಗೆಂದು ಒಬ್ಬ ಆಂಗ್ಲ ವಿಚಾರವಂತನ ಅನುಭವ ಸಿದ್ಧಾಂತ. ಸನಾತನದ ಭಾರತಾಂಜೆಯುಗ ಯುಗಾಂತರಗಳ ಹೃದಯಾಂತರಾವನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸಿದಾಗ ಈ ಮಾತಿನ ಅರ್ಥದ ಸ್ಪಷ್ಟ ಚಿತ್ರ ಗೋಚರವಾಗುತ್ತದೆ. ಆಕೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದ ಮಹಾತತ್ವಗಳು, ಮಹಾವ್ಯಕ್ತಿಗಳು, ಮಹಾ ಕವಿ ವರ್ಯರು, ಮಹಾ ಯೋಗಿಗಳು ಈ ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆಗೆ ಕಾಣಿಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಧರ್ಮ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ನಾಗರಿಕತೆ, ದೈವೋಪಾಸನೆ, ದೈವ ಚಿಂತನೆ ಇವುಗಳಿಂದ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ದೈವ ಚಿಂತನೆ ಮತ್ತು ದೈವೋಪಾಸನೆ, ಭಾರತೀಯರಿಗೆ ಅನಾದಿ ಸಿದ್ಧವಾದದ್ದು. ಭಾರತೀಯರಾದ ನಾವು ಸಂವತ್ಸರ, ಅವನ, ಋತು, ಮಾಸ, ಪಕ್ಷ, ತಿಥಿಗಳಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ಹಲವು ಹಬ್ಬಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಛಾತ್ರಪದ ಶುಕ್ಲ ಪಕ್ಷದ ಚತುರ್ಥಿಯ ದಿನದಂದು ಆಚರಿಸುವ ಗಣೇಶನ ಹಬ್ಬವೂ ಒಂದು. ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯ ನಾಯಕರಾಗಿದ್ದ ಬಾಲ ಗಂಗಾಧರ ತಿಲಕರು ಗಣೇಶನ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಆಚರಿಸಬೇಕೆಂದು ಘೋಷಿಸಿದರು. ಅದು ಇಂದು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಹಬ್ಬವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದೆ. ಈಗ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಗಣೇಶನ ದೇವಾಲಯವಿಲ್ಲದ ಊರೇ ಇಲ್ಲವೆಂದರೆ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಾಗಲಾರದು.

"ನಿರ್ವಿಘ್ನಂ ಕುರು ಮೇ ದೇವ ಸರ್ವ ಕಾರ್ಯೇಷು ಸರ್ವದಃ" ದೇವನಾದ ಎಲೆ ಗಣಪತಿಯೇ ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ವಿಧವಾದ ಕೆಲಸಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ನಿರ್ವಿಘ್ನವಾಗಿ ಪರಿಸಮಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವಂತೆ ಮಾಡು-ಎಂಬುದಾಗಿ ಕೆಲಸದ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಸರ್ವರೂ ಗಣೇಶನನ್ನು ಪೂಜಿಸುವುದು ಸತ್ ಸಂಪ್ರದಾಯ. ಅಂತಹ ಮಹಿಮಾನ್ವಿತ, ವಿಘ್ನನಿವಾರಕ ಮಹಾಗಣಪತಿಯ ಸಮಗ್ರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಸ್ಥೂಲ ಪರಿಚಯ ಪ್ರಸ್ತುತ ಲೇಖನದ ಉದ್ದಿಶ್ಯ.

ಗಣೇಶನ ಉತ್ಪತ್ತಿ

ಗಣಪತಿಯ ಉತ್ಪತ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ಕಥೆಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಹೀಗಿವೆ—

1. ಗಣಪತಿಯು ಪಾರ್ವತಿಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಲೆಯಿಲ್ಲದೆ—ಜನಿಸಿದನು. ಆಗ ಪರಮೇಶ್ವರನು ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದ ಗಜಾಸುರ ತಲೆಯನ್ನು ತಂದು ಸೇರಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಗಣಪತಿಗೆ "ಗಜಾನನ" ಎಂದು ಹೆಸರಾಯಿತು. ಇದು ಸ್ವಾಂದ ಪುರಾಣದ ಗಣೇಶಖಂಡದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಕಥೆ.
2. ಪಾರ್ವತಿಯು ಒಂದು ದಿನ ಅಂಗಲೇಪನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದ ಲೇಪನ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿಸಿ ಒಂದು ಬೊಂಬೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದಳು. ಅದು ಅನೆಯಂತೆ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಗಂಗೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟಳು. ಗಂಗೆಯು ಅದನ್ನು "ಮಗು" ಎಂದು ಕರೆಯಲು ಪಾರ್ವತಿಯು ಹಾಗೆಯೇ ಕರೆದಳು. ಅದಕ್ಕೆ ಜೀವಕಳೆ ಬಂದಿತು. ಆಗ ತಿರುವಿಗೆ "ಗಜಾನನ" ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟರು. ಸ್ವಾಂದ ಪುರಾಣ ಕೌಮಾರಖಂಡದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಕಥೆ.

3. ದಕ್ಷಯಜ್ಞವನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸಿದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವೀರಭದ್ರನು ವಿನಾಯಕನ ತಲೆಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿದನು. ಅದರಿಂದ ಹೆದರಿದ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳು ವಿನಾಯಕನನ್ನು ಬದುಕಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಪರಶಿವನಲ್ಲಿ ಮೊರೆಯಿಟ್ಟರು. ಈಶ್ವರನ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಉತ್ತರದಿಕ್ಕಿಗೆ ತಲೆಯನ್ನಿಟ್ಟು ಮಲಗಿದ್ದ ಒಂದು ಶಿರಸ್ಸನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ತಂದು ಸೇರಿಸಿದರು. ಆಗ "ಗಜಾನನ" ಎಂದು ಹೆಸರಾಯಿತು. ಬ್ರಹ್ಮದೈವಸ್ವತ ಪುರಾಣ ಗಣಪತಿ ಖಂಡದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಕಥೆ ಇದು.

4. ಪಾರ್ವತಿಯ ಒಂದು ದಿವಸ ತನ್ನ ಮೈಯ ಕೊಳೆಯಿಂದ ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗನನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದಳು. ಸ್ನಾನಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಳಗೆ ಯಾರನ್ನೂ ಬಿಡಕೂಡದೆಂದು ಕಾವಲಿರಿಸಿದಳು. ಆ ಹುಡುಗನು ಪಾರ್ವತಿಯು ಸ್ನಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಬಂದ ಶಿವನನ್ನು ತಡೆದು ದೊಣ್ಣೆಯಿಂದ ಹೊಡೆದ. ಕೋಪಗೊಂಡ ಶಿವನು ಆ ಹುಡುಗನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಗಣಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ. ಗಣಗಳಿಗೆ ಗಣೇಶನ ಏಟನ್ನು ತಡೆಯಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ದೇವತೆಗಳು ಬಂದರು. ಅವರಿಂದಲೂ ಗಣೇಶನ ಏಟನ್ನು ಸಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ದೇವತೆಗಳು ಶಿವನನ್ನೇ ಮೊರೆಯಿಟ್ಟರು. ಶಿವನು ಬಂದು ಆ ಹುಡುಗನ ತಲೆಯನ್ನು ತ್ರಿಶೂಲದಿಂದ ಕತ್ತರಿಸಿದನು. ಹುಡುಗನ ಮರಣ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ತಿಳಿದ ಪಾರ್ವತಿಯು ಶಕ್ತಿ ದೇವತೆಗಳಿಂದ ಜಗತ್ತನ್ನು ಹಿಂಸಿಸತೊಡಗಿದಳು. ದೇವತೆಗಳು ಪಾರ್ವತಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡರು. ಮಗನನ್ನು ಬದುಕಿಸಿ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹಿಂಸೆಯನ್ನು ಉಪಸಂಹರಿಸಿದಳು. ಶಿವನ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಉತ್ತರದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ್ದ ಅನೆಯ ತಲೆಯನ್ನು ಡೋಡಿಸಿ ಜೀವ ತುಂಬಿದಳು. ಆ ಹುಡುಗನು ಅಂದಿನಿಂದ "ಗಜಾನನ" ಆದನು. ಬ್ರಹ್ಮನು ಶ್ವೇತವರಾಹ ಕಲ್ಪದ ಗಣೇಶನ ಕಥೆಯನ್ನು ನಾರದನಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದು ಇದು. — (ಶಿವಪುರಾಣ ರುಪ್ರ ಸಂಹಿತೆ)

ಗಣೇಶನ ಸ್ವರೂಪ

ಗಣೇಶನ ರೂಪ ನಮಗೆಲ್ಲ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿರುವುದು. ಅನೆಯ ಮುಖ (ಗಜವದನ),

ಮೊರದಂತಹ ಕಿವಿಗಳು (ಶೂರ್ಪಕರ್ಣ), ದೊಡ್ಡ ಹೊಟ್ಟೆ (ಲಂಬೋದರ), ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣದ ಸುಂದರ ದೇಹ, ನಾಲ್ಕು ಕೈಗಳು, ಇದೇ ಗಣೇಶನ ಆಕೃತಿ ಇಲಿ ಇವನ ವಾಹನ.

ಗಣಪತಿಯನ್ನು ಪಾರ್ವತಿಯು ತನ್ನ ಮೈಯ ಮಣ್ಣಿನಿಂದ ಮಾಡಿದಳೆಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ ಗಣೇಶನ ಹೆಬ್ಬದಂದು ಮಣ್ಣಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತೇವೆ. ಆತನ ಕೈಗಳು ಒಂದೊಂದು ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಕೂಡಿವೆ. ಅವನ ಬಲಭಾಗದ ಒಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಪಾಶವಿದೆ. ಗಣೇಶ ಇದರ ಸಹಾಯದಿಂದ ತನ್ನ ಭಕ್ತರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸೆಳೆಯುತ್ತಾನೆ. ಇನ್ನೊಂದು ವರದ ಹಸ್ತ. ಇದು ಗಣೇಶನನ್ನು ಮೊರೆಹೊಕ್ಕವರಿಗೆ ಭಯವಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆಯೇ ಎಡಭಾಗದ ಎರಡು ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಂಕುಶವನ್ನು ಹಿಡಿದಿದೆ. ಇದು ನಮ್ಮ ಆಜ್ಞಾನವನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವ ಸಂಕೇತ. ಮತ್ತೊಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮೋದಕಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ಪಾತ್ರೆಯಿದೆ. ಇದು ಗಣೇಶನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಗಣಪತಿಯ ದೊಡ್ಡತನ, ಅವನು ಮಹಾಬುದ್ಧಿಶಾಲಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

ಮೊರಗಳಂತೆ ಅಗಲವಾದ ಕಿವಿಗಳು, ಗಟ್ಟಿ ಕಾಳುಗಳನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸುವ ಮೊರಗಳಂತೆ; ಅವುಗಳು ಸತ್ಯಶೋಧನೆ ಮತ್ತು ಭಕ್ತರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಗಮನವಿಟ್ಟು ಅಲಿಸುತ್ತಾನೆಂಬುದರ ಸಂಕೇತ. ಯಾವಾಗಲೂ ಆಡುವ ಅವನ ಸೊಂಡಿಲು 'ಸದಾ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲನಾಗಿರು, ಎಂದು ಬೋಧಿಸಿದರೆ; ಅವನ ಏಕದಂತ ಒಂದೇ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ದೊಡ್ಡ ಹೊಟ್ಟೆ ಇಡೀ ಬಹ್ಮಾಂಡವೇ ಗಣಪತಿಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದೆ ಎಂಬುದರ ಅರ್ಥ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಇಲಿಯನ್ನು ಸವಾರಿ ಮಾಡುವುದು ಕಾಮ ಕ್ರೋಧಾದಿಗಳನ್ನು ಮೆಟ್ಟಿನಿಂತಿರುವುದರ ಸಂಕೇತ. ಹೀಗೆ ಗಣೇಶನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಅಳೆದಷ್ಟು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿದೆ, ಮತ್ತು ಗಣೇಶನು

ಅನ್ವರ್ಥವಾಗಿ ನಾನಾ ಹೆಸರುಗಳಿಂದ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ದುಷ್ಟ ಶಿಕ್ಷಕ-ಶಿಷ್ಯ ರಕ್ಷಕ;

ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಆಗಾಗ ರಾಕ್ಷಸರು ತೊಂದರೆ ಕೊಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದರು. ಅಂತೆಯೇ ಒಂದು ಸಾರಿ ತಾಳಾಸುರನೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸನು, ಬ್ರಹ್ಮನ ವರದ ಬಲದಿಂದ ಕೊಬ್ಬಿ, ದೇವೇಂದ್ರನನ್ನು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸೋಲಿಸಿ, ಅವನ ಮೈಭವಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡನು. ತಾಳಾಸುರನಿಗೆ ಪಶು ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದ, ಅನೆಯಿಂದ ಮೃತ್ಯುವೆಂದು ತಿಳಿದ ದೇವೇಂದ್ರನು; ಅನೆಯ ಮುಖದವನಾದ ಗಣಪತಿಯನ್ನು ಶರಣು ಹೋದನು. ಗಣಪತಿಯು ತನ್ನ ಅತಿಶಯವಾದ ಪರಾಕ್ರಮದಿಂದ ತಾಳಾಸುರನ ಗರ್ವಭಂಗ ಮಾಡಿದನು. ಇದು ಗಣೇಶನ ಅಸಹಾಯ ಶೂರತನಕ್ಕೆ ಜ್ವಲಂತ ನಿದರ್ಶನ.

ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಸಂಗ. ಒಂದು ಸಲ ಸ್ವರ್ಗದ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ರಾವಣನಿಂದ ದೊಡ್ಡ ವಿಪತ್ತು ಬರುವ ಸೂಚನೆ ಕಂಡು ಬಂದಿತು. ರಾವಣನು ಶಿವನನ್ನು ಒಲಿಸಿ; ನೆಲದಮೇಲೆ ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದಲೂ ಇಡಕೂಡದೆಂಬ ಕರಾರಿನ ಮೇಲೆ ಅವನಿಂದ ಆತ್ಮಲಿಂಗವನ್ನು ಪಡೆದು ಲಂಕೆಗೆ ಹೊರಟನು. ಪಶ್ಚಿಮ ಸಮುದ್ರ ತೀರ, ಸಂಜೆಯ ಸಂಧ್ಯಾವಂದನೆಯ ಸಮಯ. ಲಿಂಗವನ್ನು ನೆಲದಮೇಲೆ ಇಡುವಂತಿಲ್ಲ. ಏನು ಮಾಡುವುದೆಂದು ರಾವಣನಿಗೆ ಯೋಚನೆಯಾಯಿತು. ದೇವತೆಗಳಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಗಣಪತಿ ಬಾಲಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯ ವೇಶದಲ್ಲಿ ರಾವಣನಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡನು. ರಾವಣನು ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಬಂದ ಬಾಲಕನನ್ನು ಮೃದುವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿಸಿ; ನೆಲಕ್ಕಿಡದಂತೆ ಹೇಳಿ ಲಿಂಗವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸಂಧ್ಯಾವಂದನೆಗೆ ಹೋದನು. ಗಣಪತಿಯು ಧಾರವಾಡರೇ ನೆಲದಮೇಲೆ ಇಡುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದ ಗಣಪತಿಯು ಸಂಧ್ಯಾವಂದನೆಯ ಅರ್ಧದಲ್ಲಿಯೇ ರಾವಣನನ್ನು ಕೂಗಿದನು. ರಾವಣನು ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಶಿವನ ಆತ್ಮಲಿಂಗವು ನೆಲವನ್ನು ಸೇರಿದ್ದಿತು.

ರಾವಣನು ಅನ್ಯಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲದೆ ಲಂಕೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಬೇಕಾಯಿತು. ಹೀಗೆ ಗಣಪತಿಯು ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ರಾವಣನಿಂದೊದಗಿದ್ದ ವಿಪತ್ತನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಪರಿಹರಿಸಿದನು. ರಾವಣನ ಗರ್ವಭಂಗವಾಯಿತು. ಗೋಕರ್ಣದಲ್ಲಿರುವ ಶಿವಲಿಂಗವು ರಾವಣನು ತಂದದ್ದೆಂದು ನಂಬಿಕೆ.

ಚಂದ್ರನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಶಾಪ ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಪರಿತಾಪ!

ಗಣಪತಿಯು ಲೋಕ ಸಂಚಾರಾರ್ಥವಾಗಿ ತನ್ನ ವಾಹನವನ್ನೇರಿ ಚಂದ್ರ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಸರ್ವಾಂಗ ಸುಂದರನಾದ ಚಂದ್ರನು, ಗಣಪತಿಯ ಆಕಾರವನ್ನೂ ಅವನ ವಾಹನವನ್ನೂ ನೋಡಿನಕ್ಕನು. ಕೋಪಗೊಂಡು ಗಣಪತಿಯು "ಎಲೈ ಚಂದ್ರ! ನಿನಗೆ ನಿನ್ನ ಸೌಂದರ್ಯದ ಮದ ಹೆಚ್ಚಿ ಹೋಗಿದೆ. ಎಲ್ಲ ಲೋಕಗಳೂ ಪೂಜಿಸುವ ನನ್ನನ್ನು ಹಾಸ್ಯಮಾಡಿ ನಗುತ್ತಿರುವೆಯಾ, ಮೂರ್ಖ! ಇಡೀ ನಿನ್ನ ಅಹಂಕಾರಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಫಲವನ್ನನುಭವಿಸು! ನಿನ್ನ ಗರ್ವಕ್ಕೂ ಅಜ್ಞಾನಕ್ಕೂ ಕಾರಣವಾದ ನಿನ್ನ ಸೌಂದರ್ಯ ಕುಂದಿ ಹೋಗಲಿ! ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನಾನು ಹುಟ್ಟಿದ ದಿನವಾದ ಭಾದ್ರ ಶುದ್ಧ ಚಾತಿಯ ದಿನ ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದವರು ಸುಳ್ಳು ಅವನಾದಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗಲಿ!" ಎಂದು ಶಾಪವಿತ್ತನು.

ಶಾಪ ಗ್ರಸ್ತನಾದ ಚಂದ್ರ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪದಿಂದ ಗಣಪತಿಯನ್ನು ಕ್ಷಮೆಯಾಚಿಸಿದ. ಕ್ಷಮಾ ಶೀಲನಾದ ಗಣಪತಿಯು ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿ, "ಚಂದ್ರ ನೀನು ನಿನ್ನ ತಪ್ಪನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡೆ, ನಿನ್ನ ಗರ್ವ ಹೋಗಿರುವುದು ಮುಖ್ಯ, ಚಾತಿಯ ದಿನ ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ಮಿಥ್ಯಾ ಪವಾದಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾದವರು ಶುದ್ಧ ಬಿದಿಗೆಯ ದಿನವೂ ನಿನ್ನ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿದರೆ ಅಥವಾ ಸ್ಯಮಂತಕ ಮಣಿಯ ಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಅಂಥವರು ಅವಪಾದದಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಲಿ" ಎಂದು ಉಪಶಾಪವಿತ್ತನು.

ಗಣೇಶನ ಶಾಪ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಬಲವಾದುದು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಸ್ಯಮಂತಕ ಮಣಿಯ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಹೀಗಿದೆ.

ಒಮ್ಮೆ ದ್ವಾರಕೆಯಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಾಜಿತನ ತಮ್ಮ ಪ್ರಸೇನ ನೆಂಬವನು, ತನ್ನ ಅಣ್ಣನಲ್ಲಿದ್ದ ಪ್ರಭಾವ ಶಾಲಿ ಯಾದ ಸ್ಯಮಂತಕ ಮಣಿಯನ್ನು ಬೇಟೆಗೆ ಕೊಂಡೊ ಯ್ದನು. ಪ್ರಸೇನನ್ನು ಕಂಡು ಮಣಿಯನ್ನು ತಂದ ಸಿಂಹವನ್ನು, ಜಾಂಬವಂತನೆಂಬ ಕರಡಿಕೊಂಡು; ಅ ಮಣಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಮಗುವಿನ ಕೈಗೆ ತಂದು ಕೊಟ್ಟಿತು. ಈ ಜಾಂಬವಂತ ಸಾಮಾನ್ಯ ಕರಡಿ ಯಲ್ಲ. ತ್ರೀತಾಯುಗದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ರಾಮನ ಸೇವಕ ನಾಗಿದ್ದ ವೀರ.

ಪ್ರಸೇನನು ದ್ವಾರಕೆಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಆಸೆಪಟ್ಟಿದ್ದ ಕೃಷ್ಣನೇ ಪ್ರಸೇನನನ್ನು ಕೊಂದನೆಂದು ಸತ್ಯಾಜಿತನ ಹೆವಣಿಕೆ. ಇತರರಿಗೂ ಈ ಮಾತು ಹಬ್ಬಿತು. ಯಾವ ತಪ್ಪು ಮಾಡದ ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಇದರಿಂದ ವ್ಯಥೆಯಾಯಿತು. ಅವನು ಪ್ರಸೇನನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೊರಟ. ಪ್ರಸೇನನ ಹೆಣ ಕಾಣ ಸಿತು. ಆದರೆ ಸಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಸಿಂಹದ ಹೆಜ್ಜೆ ಕಂಡವು ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಜಾಂಬವಂತನ ಗುಹೆಯನ್ನು ಕೃಷ್ಣ ಹೊಕ್ಕ. ಅಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟು ದಿನಗಳ ಕಾಲ ಜಾಂಬವಂತನ ಜೊತೆಗೆ ಹೋರಾಡಿದ. ಕಡೆಗೆ ಜಾಂಬವಂತನು ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನೇ ಶ್ರೀ ರಾಮನೆಂದು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡ. ಸ್ಯಮಂತಕ ಮಣಿಯನ್ನು ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದ. ಕೃಷ್ಣನು ಸ್ಯಮಂತಕವನ್ನು ಸತ್ಯಾಜಿತನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ತನಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ಅಪವಾದ ವನ್ನು ತೊಡೆದು ಹಾಕಿದ.

ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಅಶ್ವರ್ಥವಾಯಿತು, “ಹೀಗೆ ನನಗೆ ಏಕೆ ಕೆಟ್ಟ ಹೆಸರು ಬಂದಿತು? ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿದ. ಮಹರ್ಷಿಗಳು “ನೀನು ಚತುರ್ಥಿಯ ದಿನದಂದು ಚಂದ್ರನನ್ನು ನೋಡಿದೆ,” ಎಂದು ಹೇಳಿ ವಿನಾಯಕನು ಚಂದ್ರನಿಗೆ ಶಾಪ ಕೊಟ್ಟ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಅನಂತರ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನು ಗಣೇಶನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದ. ಭಾಧ್ರ ಪದ ಮಾಸದ ಚತುರ್ಥಿಯ ದಿನ, ಸಿದ್ಧಿವಿನಾಯಕ ವ್ರತ-ಗಣೇಶನ ಪೂಜೆ, ಸ್ಯಮಂತಕ ಮಣಿಯ ಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ- ಅಂದು ಚಂದ್ರನನ್ನು ನೋಡಿದ ಅಪವಾದ ಬರುವು

ದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಭಕ್ತರು ನಂಬುತ್ತಾರೆ

ಗಣೇಶನ ಚಾಣಾಕ್ಷ ತನಕ್ಕೆ ಎರಡುನಿದರ್ಶನ:-

ಒಂದು ದಿನ ಈಶ್ವರ ಪಾರ್ವತಿಯರು, ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಾದ ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ ಮತ್ತು ಗಣಪತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಮೊದಲು ಬ್ರಹ್ಮಾಡ- ವನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಬಂದವರಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡುತ್ತೇ ನೆಂದು ತಿಳಿಸಿದರು. ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿಯು ಈ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ತಾನೇ ಜಯ ಶಾಲಿಯಾಗಬೇಕೆಂಬ ಬಯಕೆಯಿಂದ, ತನ ವಾಹನವನ್ನೇರಿ ಹೊರಟನು. ಗಣೇಶನು ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿಯು ಹೋಗುವವರೆಗೂ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದು, ಅಮೇಲೆ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಅತ್ಯಂತ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ತಂದೆ ತಾಯಿಯ ಸುತ್ತಲೂ ಏಳುಸಲ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಬಂದು ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತನು. ಏನೂ ಅರಿಯದಂತಿದ್ದ ಶಿವ ಪಾರ್ವತಿಯರು “ಮಗು ಗಣೇಶ ನೀನು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಬರಲು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲವೇ”? ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲೂ, ಮಾತಿನಲ್ಲೂ ಚತುರನಾದ ಗಣೇಶನು “ಮಾತಾ ಪಿತೃಗಳೇ, ಸಮಸ್ತ ಲೋಕ ಗಳೂ ತಮ್ಮಲ್ಲೇ ಅಡಗಿವೆ, ಇದಕ್ಕೆ ವೇದ-ಪುರಾಣ ಗಳೇ ಸಾಕ್ಷಿ. ನಾನೀಗ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸುತ್ತಿದುದರಿಂದ ಇಡೀ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನ್ನು ಸುತ್ತಿದಂತಾಗಿದೆ. ನಾನೇ ಜಯ ಶಾಲಿ” ಎಂದನು. “ಶಿವ ಪಾರ್ವತಿಯರು ಗಣೇಶನ ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ತಿಳುವಳಿಕೆಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ, ಸಿದ್ಧಿ-ಬುದ್ಧಿ ಎಂಬ ಸುಂದರ ಕನ್ಯೆಯರನ್ನು ಗಣಪ ತಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿದರು.

ಶಿವಪುರಾಣ;

ಗಣಪತಿಯ ಚುರುಕುತನಕ್ಕೆ ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಸಂಗ ವೇದವ್ಯಾಸರು ಮಹಾಭಾರತವನ್ನು ಬರೆಯಲು ಶಕ್ತ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಬ್ರಹ್ಮನಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದರು. ಬ್ರಹ್ಮನು ಗಣಪತಿಯು ಅದಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಥನಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯೆಂದು ತಿಳಿಸಿದನಂತೆ. ಆಗ ವ್ಯಾಸರು ಗಣಪತಿಯನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿದರು. “ವಿನಾಯಕ: ಕರ್ಮ ವಿಘ್ನ ಸಿದ್ಧರ್ಥಂ ವಿನಿಯೋಜಿತ: ! ಗಣಾ ಸಾಮಾಧಿಪತ್ಯೇಚ ರುದ್ರೇಣ ಬ್ರಹ್ಮಣಾ ತಥಾ ||- (ಯಾ ಜ್ಞವಲ್ಕೃತ ಸ್ಮೃತಿ.) ವ್ಯಾಸರು “ ನಾನು ಭಾರತ

ವನ್ನು ಬೇಗ ಬೇಗ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ತಪ್ಪಿಲ್ಲದೆ ಬರೆಯಬಲ್ಲೆಯಾ” ಎಂದು ಕೇಳಿದರಂತೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಗಣಪತಿಯು “ ಪೂಜ್ಯರೆ ನಾನು ಬರೆಯುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಲೇಖನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ವಿರಾಮ ಕೊಡದಂತೆ ಹೇಳುತ್ತಿರಬೇಕೆಂದು” ತಿಳಿಸಿದನಂತೆ. “ ಶುಶ್ರುತತ್ ಪ್ರಾಹ ವಿಘ್ನೇಶೋ ಯದಿ ಮೇ ಲೇಖನಿ ಕ್ಷಣಮ್”! (ಭಾ- ಅ. ಪ.) ಹೀಗೆ ಪರಸ್ಪರ ಒಪ್ಪಂದವಾದ ನಂತರ ವ್ಯಾಸರು ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಹೋದರು, ಗಣಪತಿ ಬರೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೋದ, ಮಹಾ ಭಾರತ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಲಭ್ಯವಾಯಿತು

ಹೊರ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಗಣೇಶ

ಗಣೇಶನ ದೇವಾಲಯಗಳು ಭಾರತದ ಹೊರಗೂ ಇವೆ, ಆ ದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಇಂದೂ ಪೂಜೆ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಕೆಲವು ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಗಣೇಶನ ಹೆಸರು, ಅಕೃತಿ, ಸಂಕೇತ ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿವೆ. ಟಿಬೆಟ್, ನೇಪಾಳ, ಶ್ರೀಲಂಕ ಆಫಘಾನಿಸ್ತಾನ, ಚೀನ, ಜಪಾನ್, ಇಂಡೋನೇಷ್ಯಾ ಕಾಂಬೋಡಿಯ, ಥಾಯ್‌ಲ್ಯಾ ಮುಂತಾದ ದೇಶ ಗಳಲ್ಲಿ ಗಣೇಶನು ನಾನಾ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದಾನೆ. ನಾನಾ ಹೆಸರುಗಳಿಂದ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಬರ್ಮ ದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ನೆಲವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿರುವ

ಗಣಪತಿ ವಿಗ್ರಹವಿದೆ. ಕಾಂಬೋಡಿಯದಲ್ಲಿ ಎರಡೇ ಭುಜಗಳಿರುವ ವಿನಾಯಕನ ಮೂರ್ತಿ ಇದೆ. ಚೀನದ ಕುಂಗ್-ಹ್ಸಿ ಎನ್ ಬೌದ್ಧ ವಿಹಾರದಲ್ಲಿರುವ ಗಣಪತಿ ವಿಗ್ರಹದ ಎಡಗೈಯಲ್ಲಿ ಚಿಂತಾಮಣಿ ಇದೆ. ಹೀಗೆ ಬಹುರೂಪಿಯಾಗಿ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಮೆರೆದಿದ್ದಾನೆ.

ಇಂತಹ ಬಹುಮುಖ ಪ್ರತಿಭೆಯುಳ್ಳ ಗಣಪತಿಯು ಸರ್ವ ಜನರ ಆರಾಧ್ಯ ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿರುವುದು ಅಶ್ಚರ್ಯವೇನಲ್ಲ. ತನ್ನ ಅಸಾಧಾರಣ- ವಾದ, ವಿಜ್ಞಾನ, ವಿಕ್ರಯ, ವಿಘ್ನ ನಿವಾರಣೆಯಿಂದ; ಜಾತಿ-ಸೂತಕ, ಕಟ್ಟು-ಕಟ್ಟಿಕೆಗಳನ್ನತಿಕ್ರಮಿಸಿ; ಊರು ಕೇರಿಗಳನ್ನದೆ, ದೇಶ ವಿದೇಶವನ್ನದೆ ವಿಶ್ವ- ವ್ಯಾಪಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಇಂದು ಭಾರತದ ಶುಕ್ಲಪಕ್ಷದ ಚತುರ್ಥಿಯಂದು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತವಾದ ಗಣಪತಿಯನ್ನು ಹಲವು ದಿವಸ ತಿಂಗಳವರೆಗೆ ಉತ್ಸವ-ಸಮಾರಂಭಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಅರ್ಥವತ್ತಾಗಿದೆ. ಜನ ಜಾಗೃತಿಯ ಕುರುಹಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಗಣೇಶನ ಅಸದೃಶವಾದ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ, ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಧರ್ಮ ಶ್ರದ್ಧೆ ಮೂಡುತ್ತಿರುವುದು ಶುಭ- ಸೂಚಕದ ದ್ಯೋತಕವಾಗಿದೆ.

ಲೋಕಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾದ ಉತ್ತಮವಾದ

ಬಸವೇಶ್ವರ ಬ್ರಾಹ್ಮ

ಸೀಗೆಪುಡಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿ

ಶ್ರೀ ಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರ ಸೋಪ್‌ನಟ್ ವರ್ಕ್ಸ್
ಶಿವಾಜಿ ನಗರ, ತುಮಕೂರು

ದರಿದ್ರ ದೇವೋಭವ

—ಎ. ಕೆ. ರಾಮೇಶ್ವರ

‘ಲೋಕಾರ್ಯ ದೇವೋಭವ’ ‘ಪಿತೃದೇವೋಭವ’ ‘ಮಾತೃದೇವೋಭವ’ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡ ನಾವು ‘ದರಿದ್ರ ದೇವೋಭವ’ ಎಂದು ಹೃದಯ ತುಂಬಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಮಗೆ ದರಿದ್ರವೇ ದೇವ. ಅವನ ಸೇವೆಯೇ ದೇವಾದಿ ದೇವನ ಸೇವೆ. ಅವನ ಸಂತ್ಯಾಸಿಯೇ ನಮ್ಮ ತೃಪ್ತಿ. ಅವನ ಅನಂದವೇ ನಮ್ಮ ಅನಂದ. ಅಂತೆಯೇ ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ‘ದರಿದ್ರನೇ ನಾರಾಯಣ’ ಎಂದು ಬರೆದು ಹಗಲಿರುಳು ಅವನ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ, ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ, ಸುಖಕ್ಕಾಗಿ ಹೆಣಗಾಡಿದರು. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ದರಿದ್ರನಾರಾಯಣನ ಉದ್ಧಾರವಾಗದಿದ್ದರೆ ದೇಶದ ಉದ್ಧಾರವಾಗದೆಂದು ಜಗದುದ್ಧಕ್ಕೆ ಸುತ್ತಿ ಸಾರಿ ಬಂದರು. ಆ ಯುಗಪುರುಷ, ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಬಂಧು ಸ್ವಾಮಿಜಿ.

ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಹುಟ್ಟಿ ಬಂದ ನಮಗೆ ಗುರು-ಹಿರಿಯರು, ತಂದೆ-ತಾಯಿ, ಬಂಧು-ಬಳಗ, ಸರಕಾರದ ಸೇವೆಯು ಹೇಗೆ ಅಗತ್ಯವೋ ಹಾಗೆಯೇ ದರಿದ್ರ ನಾರಾಯಣನ ಸೇವೆಯೂ ಅಷ್ಟೇ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಸೇವೆಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ‘ಬಡವ’ ಸಂತೋಷದ ಉಸಿರು ಬಿಟ್ಟರೆ ‘ದೇವ’ ಅನಂದದ ಮಳೆಗರೆಯುತ್ತಾನೆ; ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಅಂತೆಯೇ ವಿಶ್ವಕವಿ ರವೀಂದ್ರನಾಥರಾಗೂರರು ‘ಕತ್ತಲೆಯ ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಕಣ್ಣುಚ್ಚಿ ಪೂಜಿಸುವ ಆರ್ಚಕನೆ ಬಾ ಹೊರಗೆ, ನೀನು ಪೂಜಿಸು ತಿಹ ದೇವ ಒಳಗೆಲ್ಲ. ಹೊರಗಿಹನು ಖಂಡಿತ; ಸಾಕು ನಿನ್ನೇ ಜಪ; ಸಾಕು ನಿನ್ನೇ ಪೂಜೆ-ಪಠಣ; ಸಾಕು ನಿನ್ನೇ ಧ್ಯಾನ-ವಚನ; ದೇವ ಒಳಗಿಲ್ಲ ಬಾ ಹೊರಗೆ’ ಎಂದು ಹೃದಯ ಕರಗಿ ನೀರಾಗುವಂತೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಯಾರು ಕೇವಲ ಪೂಜೆ-ಪಠಣ, ಮಂತ್ರ-ತಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಜನತೆಯತ್ತ ಬಿನ್ನು ಮಾಡಿ ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಾರೆಯೋ ಮತ್ತು ಅದರಿಂದಾಗಿ

ತೊಂದರೆಗಳಿಗೆ ಈಡಾಗುತ್ತಾರೋ ಅಂತಹ ಕೂಪ ಮಂಡೂಕರನ್ನು ಕುರಿತು ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು “ನಾವು ಕಲ್ಪಿತ-ಭಗವಂತನ ಬೆನ್ನು ಬೀಳುವುದೇಕೆ? ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಸುತ್ತಲೂ ಕಾಣುವ ಆನಿರಾಬ್ ಭಗವಾನ್ ಜನತಾ ಜನಾರ್ಥನರೂಪಿ ಭಗವಂತನನ್ನು ಪೂಜಿಸುವುದಿಲ್ಲವೇಕೆ? ನಾವು ಇವನ ಪೂಜೆ ಮಾಡೋಣ ನಂತರವೇ ಎಲ್ಲ ದೇವರನ್ನು ಪೂಜಿಸಬಲ್ಲೆವು” ಎಂದು ಸಿಂಹ ಗರ್ಜನೆ ಮಾಡಿದರು.

ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಇಂದು ನಮ್ಮ ದುರು ಧುತ್ತೆಂದು ಬಂದು ನಿಂತುದಾದೇ ವಂಶ ಪರಂಪರೆ ಯಾಗಿ ಬಿನ್ನು ಹತ್ತಿಬಂದ ಈ ದಾರಿದ್ರ್ಯ, ಈ ಈ ದಾರಿದ್ರ್ಯ ಮಾನವ ಶಕ್ತಿಗೆ ಮೀರಿದುದೇನಲ್ಲ. ದಾರಿದ್ರ್ಯವನ್ನು ಹೊಡೆದೋಡಿಸುವ ಮನ, ಶಕ್ತಿ, ಮಾನವನಲ್ಲಿ ಜಾಗೃತನಾದರೆ ಅಂದೇ ಜನತೆಯ ಕಲ್ಯಾಣ. ದೇಶಕ್ಕೆ ಕಲ್ಯಾಣ. ಅದುದರಿಂದ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಇಂದು ಹೆಗೆಲಿಗೆ ಹೆಗೆಲು ಹಚ್ಚಿ ಮಾನವರೆಲ್ಲರ ಕಲ್ಯಾಣ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಹೃದಯದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಉಚ್ಚ ಆದರ್ಶಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತು ಮುಂದೆ ಸಾಗಿದರೆ ಜನ್ಮಜನ್ಮಾಂತರಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಬಿನ್ನಟ್ಟಿ ಬಂದ ಬಡತನ ಮಾಯವಾಗುವುದು. ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ಸಫಲರಾಗುವುದೇ ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನ ಸೇವೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಜನತಾ ಜನಾರ್ಥನನೇ ಭಗವಂತನ ನಿಜವಾದ ರೂಪ.

ಬಡತನದ ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಟ. ಅಥವಾ ‘ಬಡತನ ತೊಲಗಿಸಿ’ ಎಂಬ ಬರೀ ಘೋಷಣೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಭಾಷಣ ಬಿಗಿದರೆ ತೀರದು ಎಂದು ಬಗೆದು ನಮ್ಮ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇಂದು ತಮ್ಮ ಅತ್ಯಮೂಲ್ಯವಾದ ಇಪ್ಪತ್ತು ಮಹತ್ವದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ದಾರಿದ್ರ್ಯವನ್ನೇ ಹೊಡೆದೋಡಿಸಲು ಟೊಂಕ ಕಟ್ಟಿ ನಿಂತಿದ್ದಾರೆ. ಬಡತನದ ದವಡೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಮಿಲಿ ಮಿಲಿ ಒದ್ದಾಡುತ್ತಲಿದ್ದ ದರಿದ್ರನಾರಾಯಣನ ಆತ್ಮ ಸಂತ್ಯಾಸಿಗಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಲಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಈ ಕಾರ್ಯ ಫಲಿಸಲಿ, ಜನ್ಮಜನ್ಮಾಂತರಗಳಿಂದ ಬಿನ್ನಟ್ಟಿ ಈ ದೇಖ, ದಾರಿದ್ರ್ಯ ನಿರ್ಮೂಲವಾಗಲಿ ಎಂದು ಬಯಸಿ, ಎಲ್ಲರೂ ಅದರ ಸಫಲತೆಗಾಗಿ ದುಡಿಯೋಣ-ಹೋರಾಡೋಣ. —

ಕಾ ನ್ಯ ವಾ ಹಿ ನಿ

ದೇವರು ಕಂಡ ಜಾತ್ರೆ

—ಅನ್ನದಾನಿ ಹಿರೇಮಠ

ಜೇಡ ಬಲೆಯಿಂದ ಜೀಡುಗಟ್ಟಿದ್ದ ಜಾತ್ರೆಗೊಮ್ಮೆ ತೆಗೆವ ನನ್ನ ಬೆಳ್ಳಿ ಮುಖವನ್ನು ತೊಳೆದು ತೇರಿನಲ್ಲಿಟ್ಟರು.

“ಜಯನಮಃ ಪಾರ್ವತೀ ಪತೇ ಹರಹರ ಮಹಾದೇವ”
ಜೈಜೈಕಾರ ಮೊಳಗಿತು
ತೇರು ಎಳೆಯಿತು!

ಅಮಲೇಂದ ಶಹನಾಯಿಗಳು ಮುಖಮೇಲೆತ್ತಿ ಕಿರುಚುತ್ತಿದ್ದವು.
ಜೊಳ್ಳುಡಮರುಗಳೆಲ್ಲ ಹರಿದರೂ ಖಬರಿಲ್ಲ ಮುಗಲು ಮುಟ್ಟುವ ನನ್ನ ನಂದೀಕೋಲು ನೆಲಮುಟ್ಟಿ ಮುರಿದಿತ್ತು.

ಅದೋ ನೋಡಲ್ಲಿ! ಬಿದ್ದವು ಮೈಗೆ ಉದ್ದುದ್ದ ಉತ್ತತ್ತಿ ಹಣ್ಣುಗಳು ಎಂಥ ಅಗಾಧ ಭಕ್ತಿ ಈ ಜನರಲ್ಲಿ!

ಇವರ ಇಂಥ ಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಆ ಹುಡುಗಿಯ ಉಡಿಯಲ್ಲೇ ಉಡಿ ತುಂಬುವ ಹಂಬಲಕ್ಕೆ ವಾಪ! ಕಣ್ಣೇ ಕಳೆಯಿತು ಬದಿಗಿದ್ದ ಮುಡುಕಿಯದು. ಶಿವನ ಪ್ರಸಾದವೆಂದೇ ಹರುಷಗೊಂಡ ಮುಡುಕಿ ಅವಸರದಿ ಉಡಿಯಲ್ಲೇ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿತು.

ಆರೆ! ಈ ಕಡೆ ನೋಡಿಲ್ಲಿ; ಹೊಸ ಜಂಪರೇ ಹರಿದು ಬಿದ್ದಿದೆಯಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿ! ಓಹಾ! ಬಹುಶಃ ಅಕ್ಕಮಹಾದೇವಿಯದೇ! ದಿಗಂಬರಿಯಾಗೇ ಬಂದಿಹಳಲ್ಲ ಇಲ್ಲೂ ಆರೆ! ಎಷ್ಟೊಂದು ಕೌಶಿಕರು ಮುತ್ತಿಹರಲ್ಲ ಸುತ್ತಲೂ ಬೇಡ! ನಾ ರಕ್ಷಿಸುವುದು ಬೇಡ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಥಳಿಸಿಬಿಟ್ಟಾರು ನನ್ನನ್ನು!

ಅಯ್ಯೋ! ನಾ ಕುಳಿತ ಈ ತೇರಿಗೇನು ಬಂತು? ಜೋಲಿ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದೆ ತೇರ ಸುತಮುತ್ತ ಹಗ್ಗ ಬಿಗಿದು ಎತ್ತೆತ್ತಲೊ ಎಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ನನ್ನ ಎಲ್ಲಿ ಈ ಉರಿವ ಉರಿಯಲ್ಲೇ ಈ ಹೊಲಸು ಗಟಾರದಲ್ಲೇ ಬೀಳಿಸಿ ಬಿಡುವರೇನೊ? ಹಾರಿ ಓಡುತ್ತೇನೆ ನಾ ಇಲ್ಲಿಂದ ಮೊದಲು!

ಒಂದು ಕತೆ ಬರೆದೆ, ಒಂದು ಪತ್ರಿಕೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದೆ-

ಒಂದೆರಡು ವಾರದ ನಂತರ ನನ್ನ ಕತೆ ಪ್ರಕಟವಾಗಲಿ ಬಿಡಬೇಕೆ? ! ಸಂತೋಷಾತೀತದಿಂದ ಕುಣಿದಿದೆ; ಕುಪ್ಪಳಿಸಿದೆ, ಎಗರಾಡಿದೆ, ಉಹುಂ! ಸಮಾಧಾನವಾಗಲಿ ಇಲ್ಲ! ಗೌರವ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಒಳಕ್ಕೆ ತೂರಿಸಿ ನನ್ನ ವಿಳಾಸವನ್ನು ಟೈಪ್ ಮಾಡಿ ಅಂಟಿಸಿದ್ದ ಕವರನ್ನು ಜಂಬದಿಂದ ಹೊತ್ತು ಕಾಲೇಜಿಗೆ ನಡೆದೆ. !

ನನ್ನ ಕತೆಯಿದ್ದುದನ್ನು? ಇಪ್ಪತ್ತೇ ಸಾಲುಗಳು! ಆದರೇನು?

ಕತೆ ಕತೆಯೇ ಅಲ್ಲವೇ!
ಒಂದು ಆರ್ಟಿಕಲರ ಲೆಟರಿನ ಮುಖವನ್ನೂ ಕಾಣದ ನನಗೆ ಕತೆ ಪ್ರಿಂಟಾಗ್ ಸೀದ ಕೈಗೇ ಬಂದರೆ ಹೇಗಾಗಿರಬೇಕು?!

ಒಬ್ಬ ಮಿತ್ರ ಎದುರಾದ. ಕವರನ್ನು ಸೀದ ಮುಖಕ್ಕೆ ರಾಚಿದೆ, “ಎಲ್ಲೋ ಹುಚ್ಚನಿರಬೇಕು!! ಎಂದು ಸಣ್ಣಗೆ ನಗುತ್ತಾ ಆತ ಹೊರಟೆ ಬಿಡಬೇಕೆ? ನನಗೆ ನಿರಾಶೆಯಾಯಿತು.

ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಬಂದ. ಸುಮ್ಮನೆ ವಿಳಾಸವನ್ನು ಓದಿದ, ಹೋದ! ಕಿಡಿ ಕಿಡಿಯಾದೆ.

ನನ್ನಂತಹ ಸಾಹಿತಿ ಬರೆದ ಕತೆಗೆ ಒಂದಿಷ್ಟೂ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಇಲ್ಲವೇ?!

ನಾನು ಹೀರೇಕಾಯಿ ಮುಖ ಹಾಕಿ ಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ, ಅತ್ಯಂತ ಆಪ್ತ ಮಿತ್ರ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾದ! ಇವನಾದರೂ ಕತೆನ ಓದಬಹುದು! ಎನ್ನುವ ಆಸೆಯಿಂದ ಕವರನ್ನು ತೋರಿಸಿದೆ.

ಎಂಕ, “ಹ! ಹ! ಹ! ಹ! ಅದ್ಯಾವ ಹುಚ್ಚುಂಡೆ ಮಗ ಓಗಿ ಓಗಿ ನಿನಗ್ ಕಳ್ಳನ್ನೆ ಪೋಸ್ಟ್ಸ್? ! “ ಎಂದು ಗಡಗಡಿಸಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ನಾನು ಪೂರಾ ತಣ್ಣಗಾದೆ!

ಎಂಕ, ಮತ್ತು ನನ್ನ ದೋಷ ಕಾಫೀ ಎಂಬ ಕರೀ ಹಾಗೂ ಶತಾಂತ ಐವತ್ತರಷ್ಟು ಜೊಳ್ಳಿದ್ದ ಅದ್ಭುತ

ಸಾಹಿತಿ ಯ

ಕಳ್ಳೇಕಾಯಿಗಳ ಮೂಲಕ ಬಲವಾಗುತ್ತಲೇ ನನ್ನ ಕೆಲವು ಕತೆಗಳನ್ನು ಓದಲು ಕೊಟ್ಟೆ.

“ ಏನೋ ಪಾಪ, ಕೊಟ್ಟೆನ್ನೆ, ಮಿತ್ರ! ” ಎಂದು ಎಂಕನೂ ಓದಿದ. ಎಂಕನೆ ನನ್ ಕತೆ-ಗೋಳು....? ” ಎಂಕನನ್ನು ಪಶಿಸಿದೆ. “ ಬೋ ಐ ಕ್ಲಾಸಾಗವೆ! ಇಂತಾ A-1 ಕತೆಗಳ್ಳ ಹಿಂದೆ ಓದಿಲ್ಲ, ಮುಂದೆ ಓದೋದೂ ಇಲ್ಲ! ಅದ್ರೆ ..... ”

“ ಏನು ಅದ್ರೆ....? ”
“ ಪಿರಿಂಟ್ ಮಾತ್ರ ಮಾಡಿಸ್ತಾಡ, ಅಷ್ಟೆ! ”

ಎರಡು ದಿನದ ನಂತರ ಮತ್ತೆ ವಕ್ರಿಸಿದ ಎಂಕ,
“ ಗೊತ್ತಾ ನಿನ್ನೆ....? ”
“ ಏನು....? ”

ಹೊಸ್ತಾಗ್ ರೂಮ್ ಮಾಡಿವ್ವಿ! ”
ಅದಕ್ ನಾನೇನ್ ಮಾಡ್ಲಿ....? ”

ಎಂಕ ಅರೆಕ್ಷಣ ತೆಪ್ಪಗಾದ
ಎರಡು ವಾರದ ನಂತರ ಮತ್ತೆ ಬಂದ,
“ ಇಂಗಾದ್ರೆಂಗಿ....? ”

“ ಎಂಗಾದ್ರೆಂಗಿ?....! ”
“ ಅಲ್ಲಾ, ಒಂದು ಆರ್ಟಿಕಲರ ಲೆಟರ್ ಆದ್ರಾ ಬ್ಯಾಡ್ಸ್ ನನ್ ಮುಖಕ್ಕೆ! ”

‘ ನಿಜ! ನಿಜ! ಯಾತಕ್ ಬೇಕು? ! ’
ಎಂದುಕೊಂಡೆ.

“ ಅಲ್ಲಾ ಮಾ ರಾ ಯ, ಇಂಗೇ ಅದ್ರೆ ಪೋಸ್ಟ್ ಮೆನ್ ” ಎಂಕಾ ಅಂದ್ರೆ ಯಾರು? ” ಅಂತ

ಕಪ್ಪು-ಸುಖ

— ಅರ್. ಸದಾನಂದ.

ತಿಕ್ಕಳಾದೆಂಗಿ? ”

ಪಾಪ! ಬೇರೆ ಪ್ರದೇಶದಿಂದ ಎಂಕ ತನಗೆ ತಾನೇ ಬರೆದ ಪತ್ರವೂ ಇಲಾಖೆಯವರ ಕೈಪೆಯಿಂದ ಅವನ ಕೈ ಸೇರಲಿಲ್ಲ!

ಕೊನೆಗೆ ಅವನನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸಿ ನಾನು ಹೊಸದಾಗಿ ಬರೆದ ‘ ಸಮಾಧಾನ! ’ ಕತೆನ ಕೊಟ್ಟೆಳುಸ್ತೆ!

ನಾಕೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ಎಂಕ ಹಾಜರ್!
“ ಕೊನೆಗೂ ಸಾಧಿಸ್ತೆ....! ”

“ ಏನ್ನ....? ”
ನನ್ ವಿಳಾಸದ್ ಒಂದು ಕಾಗ್ಗಾನಾರೂ ಬರ್ರೇಕೋಬೋ ಹಟಾನ....! ”

“ ಎಲಾ ನಿನ್ನ ಮನೆ ಹಾಳಾಗ! ಏನ್ ಕರಾ-ಮತ್ ಮಾಡ್ಲಿ....? ! ”

“ ಹ್ಲೆ! ಹ್ಲೆ....! ಏನೂ ಇಲ್ಲಾ.... ಭಾಳ ಸುಲಭ. ನೀನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಲ್ಲಾ ಕತೆ....? ”

ಊಂ....! ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆ! ಕತೆ ಅನ್ನುತ್ತೂ ಜಾಗೃತ ನಾದೆ.

ಅದನ್ನೇ ನೀಟಾಗಿ ಕಾಪಿವಡ್ತು, ನನ್ನೆಪ್ಪು, ನಂದೇ ಇಳಾಸ ಆಕಿ ‘ ರೊಂಯ್! ’ ಅಂತ ಕಳುಸ್ತೆ! ”

“ ಛ! ಅಮೇಲೇನಾಯ್ತು?..... ”

“ ಇನ್ನೇನಾತ್ಯೆತೆ! ನಾ ಅಂದ್ಯೆಂದಂಗೇ ‘ಟೊಂಯ್’ ಅಂತ ವಾಪಿಸ್ ಬತ್ತು! ಪೋಸ್ಟ್ ಮೆನ್ ಪರಿಚ ಯಾನೂ ಆತು....! ”

“ ಛ.....! ”

ಎಂಕನ ಸಹವಾಸದಿಂದ ಬೇಸತ್ತು ಹೋಗಿ ಮಲಗಕೊಂಡೆ. ರಾತ್ರಿ! ಮಲೀಕಳ್ಳ, ಸೊಳ್ಳೆ ಒಡ್ಡೋ ಕಾಯ್ದ....? ! ಅಂತ ಕೇಳ್ವೇಡಿ ಮತ್ತೆ! ಸುಡುಗಾಡು ಕನಸು.

ನಾನು ಶತಮಾನದ ಅಪೂರ್ವ ಕಲಾಕಾರ! ಅತ್ಯು-ತ್ತಮ ‘ಸಾಹಿತಿ’ ಆರ್ಥಾತ್ ‘ನಾಟಕಕಾರ!’ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಂಗಿ ಪಿಯೋನು(phone)ಬಂತು “ ಸಾಯ್ರೀ ಗೋಳ್ ಐದುರಾ? ”

“ ನಮಚ್ಚಾರ! ನಾನೇ ಸಾಯ್ರಿ! ತಾವ್ಯಾರು....? ”
“ ಹ! ಹ! ಹ! ಹ! ” ಮಾತಾಡೋ ಪೆಕರ! ಅಂತಂದ್ರೆ ಹುಚ್ಚಂಗ್ ನಕ್ಕು; ಸುಸ್ತಾದ್ ಮ್ಯಾಲೆ ಯೋಳ್ತ,

“ ಹ! ಹ! ನಾನ್ಯಾರ್ ಗೊತ್ತೊ....? ” ಮೀಸೆ ತಿರುವಿ ಕೊಳ್ಳನಿಸಿದ.

“ ಹಯ್ಯೋ! ತಿಲ್ಲದ್ರೆ ಕೇಳ್ತಿದ್ದ ತಾವ್ಯಾರೊಂತ? ! ನಾನೂ ಕೊಳ್ಳನಿಸಿದೆ.

“ ಹ! ಹ! ಹ! ನಾನ್ಯಾರು ಗೊತ್ತೆ? ಸುಸಾರ ಸಿದ್ದ ಕಾದಂಬರಿಕಾರ!

“ ಇರ್ರೆದೂ. ಅದಕ್ಕ ನಾನೇನ್ ಮಾಡೂಣಂತೀರಿ....? ”
“ ಏನೂ ಇಲ್ಲ....ಹಾಂ! ಒಂದು ಒಂದು ವಿಸಯ,

ನೋಡಿ, ನೀವು ನೂರು ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ಬರೆದ್ರೆ ನಾವು ನಾನು ನೂರು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನೇ ಬರೆಯಬಲ್ಲೆ! ಹ! ಹ! ಹ! ”

“ ಹ! ಹ! ಹ! ಯಾರ್ಯಾರಿಗ್ ಯಾವ್ಯಾವ್ವು ಬರೋಲೊಲ್ಲಾ ಅವು ಅದನ್ನ ಬರ್ರೋಕ್ ಪ್ರಯತ್ನ ಸೋದು ತೀರಾ ಸಹಜ....! ” ತರ್ಕ್ಷಣ ಚೂರುಕು ಮುಟ್ಟಿಸಿವೆ.

ವಾಟ್? .... ವಾಟ್? .... ” ಅವ ಕಕವನಂತೆ ಕಣ್ ಕಣ್ ಬಿಟ್ಟ. ವಾಟೂ ಇಲ್ಲ! ವೀಟೂ ಇಲ್ಲ! ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದಾತು! ಅವ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೂ ಆಯ್ತು! ಇನ್ನೇನಿದೆ? ಮತ್ತೆ ಕೇಳಿದೊಂದೇ ಒಂದು...., ಆತ್ತ ಕಡೆಯಿಂದ ಫೋನ್ ಬಿಡ್ತ ಶಬ್ದ.....! ! —

[ಮುಂದುವರಿದ ಲೇಖನ]

ನಮ್ಮ ರೈತ ಅಂದು-ಇಂದು

—ಡಿ. ವೆಂಕಟರಾವ್.

ನಿರುದ್ಯೋಗ ನಿವಾರಣೆ

ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅತಿ ಉದ್ಯೋಗ ಹಾಗೂ ಮನೆಮಾಡಿದ ನಿರುದ್ಯೋಗ ಹೆಚ್ಚು. ಕೃಷಿ ಮಾಡುವವರಲ್ಲಿ ಮೂರನೇ ಎರಡಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕಡಿಮೆ ಜನರಿಗೆ ಕೆಲಸವಿರುತ್ತದೆ. ಉಳಿದವರು ದುಡಿಯುವ ವರನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಬದುಕುವರು. ಕೃಷಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲ ಸಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದೂ ಕಷ್ಟ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಯೋಜನೆಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅಣೆಕಟ್ಟು, ಕಾರ್ಖಾನೆ, ಸೇತುವೆ ನಿರ್ಮಾಣ, ಮನೆ, ಶಾಲೆ, ರಸ್ತೆ, ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಾರು ರೈತ ಜನರಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಲಾಗಿದೆ. ಕೃಷಿಯ ಮೇಲಿನ ಅಧಿಕ ಒತ್ತಡವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಲು ರೈತರನ್ನು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಬಡುವಿನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕೈಗೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ರೈತರ ಕಸುಬುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಯೋಜನಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಗಾಂಧಿ ಕೆರೆಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆದಾಯವನ್ನು ಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಪೂರೈಕೆ

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ನಂತರ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ರೈತರಿಗೆ ಶುದ್ಧವಾದ ನೀರನ್ನು ಪೂರೈಸಲು ಅನೇಕ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಲಾಯಿತು. ಇದರಿಂದಾಗಿ

ಸಿದ್ಧಗಂಗಾ

ಇಂದಿನ ರೈತರ ಆರೋಗ್ಯ ಸುಧಾರಿಸಲು ಕಾರಣ ವಾಗಿದೆ.

ಸಮಾಜ ವಿಕಾಸ:

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪಡೆದ ನಂತರ, ಹಳ್ಳಿಗಳ ಮತ್ತು ರೈತರ ಸರ್ವತೋಮುಖ ಪ್ರಗತಿಗಾಗಿ ಸರ ಕಾರವು ಒಂದು ಉನ್ನತ ಧೈಯದ ಯೋಜನೆ ಯನ್ನು 1952 ನೇ ಅಕ್ಟೋಬರ್ 2 ರಂದು ರೂಪಿ ಸಿದೆ. ಅದೇ ಸಮಾಜ ವಿಕಾಸ ಯೋಜನೆ. ರೈತ ರಲ್ಲಿ ಉದಾತ್ತ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಮೂಡಿಸುವುದು, ಕೃಷಿ ಉತ್ಪನ್ನವನ್ನು ಅಧಿಕಗೊಳಿಸುವುದು, ಹಳ್ಳಿ ಗಳಲ್ಲಿ ಉದ್ಯೋಗಾವಕಾಶಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದು; ರೈತರ ಯಶಸ್ಸಿಗೆ ಪೂರಕವಾಗುವ ಸಾಮಾಜಿಕ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವುದು, ರೈತರನ್ನು ಸ್ವಾ ವಲಂಬಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಈ ಯೋಜನೆಯು ಹೊಂದಿದೆ. ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತರಲು ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಗಳನ್ನು ವ್ಯಯ ಮಾಡಲಾಗು ತ್ತಿದೆ.

ಇದರಿಂದಾಗಿ ಇಂದು ಹಳ್ಳಿಗಳ ಹಾಗೂ ರೈತರ ಸ್ವರೂಪವೇ ಬದಲಾಗಿದ್ದು ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕ ಮಾರ್ಪಾಡುಗಳಾಗಿವೆ. ಈ ಯೋಜನೆಯ ಫಲ ವಾಗಿ ಕೃಷಿ ಉತ್ಪನ್ನ ಎಷ್ಟೋ ಪಾಲು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ರೈತರ ಜೀವನ ಮಟ್ಟ ಮೊದಲಿಗಿಂತಲೂ ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸುಧಾರಿಸಿದೆ.

ಪಂಚಾಯತಿಗಳು:

ಇಂದಿನ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಆರ್ಥಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಯತಿಗಳು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸು ತ್ತವೆ. ರೈತರ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿ, ಅವರ ಹಾಗೂ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಅಗತ್ಯಗಳ ಕಡೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಗಮನ ಹರಿಸಿ, ಗ್ರಾಮೀಣ ಅಭಿ ವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸುತ್ತವೆ.

ಈ ರೀತಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿನ ರೈತ ರಿಗೂ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯನಂತರದ ರೈತರಿಗೂ ಅಜ

ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯನಂತರ ರೈತರಿಗೆ ಸಿಗುತ್ತಿರುವ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ಹಲವಾರು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ನೀರಾವರಿ, ಯಾಂತ್ರೀಕೃತ ಬೀಸಾಯ, ಸಾರಿಗೆ ಸೌಲಭ್ಯ, ಶಿಕ್ಷಣ ಮುಂತಾದವು. ವಿದ್ಯುತ್ ಸೌಲಭ್ಯದಿಂದ ನೀರಾವರಿ ಸೌಲಭ್ಯವೂ ಹೆಚ್ಚಿರುವುದು ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನೂ ಮುಂದೆ ಓದಿ.....

ಗಣಾಂತರ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಇಂದಿನ ರೈತರು ಅನೇಕ ಹಿಂದಿನವರಿಗೆ ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ ದ್ದ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದು ಸುಖೀ ಬದು ಕನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಅವರ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ಮೊದಲಿಗಿಂತ ಎಷ್ಟೋ ಉತ್ತಮಗೊಂಡಿದೆ. ಅವರು ದಿನದಿನಕ್ಕೂ ಪ್ರಗತಿ ಶೀಲರಾಗುತ್ತಿದ್ದು, ಯಶಸ್ಸಿನ ಹಾದಿಯತ್ತ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದ ರೈತರ ಬಯಕೆ ಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಮಿತಿ ಇದ್ದಿತು. ಆಗ ಕಾಲವೂ ಮುಂದುವರಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇಂದಿನ ಬಾಹ್ಯಾಕಾಶ ಯುಗದಲ್ಲಿ ರೈತರು ಕ್ರಮೇಣ ನಾಗರಿಕತೆಯನ್ನು ಮೈಗೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂದು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಪ್ರಗತಿ ಮುಂದುವರಿದಂತೆಲ್ಲಾ, ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿಯೂ ಹಾಗೂ ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿಯೂ ರೈತರ ಬದುಕು ಹೆಚ್ಚು ವಿಕಾಸಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ಅಂತೆಯೇ ಅವರ ಬಯಕೆಗಳೂ ದಿನೇ ದಿನೇ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿವೆ. ಇದ ರಿಂದಾಗಿ ನಮ್ಮ ರೈತರು ಪ್ರಗತಿಯ ಮೆಟ್ಟಿಲು ಗಳನ್ನು ಏರುತ್ತಿರುವಷ್ಟೇ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಆರ್ಥಿಕ ಗತಿಯ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಬೀಳಲಾರಂಭಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಮುಖವಾಗಿ ಅವರ ಬದುಕು ಸುಧಾರಣೆ ಗೊಳ್ಳು ತ್ತಿದ್ದರೆ ಮತ್ತೊಂದು ಮುಖವಾಗಿ ಅವರ ಬದುಕು ಕಂಗೆಡುತ್ತಲೂ ಇದೆ. ಇಂದಿನ ರೈತರು ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಉತ್ತಮವಾಗಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಈಗ ಅವರಲ್ಲಿ ಹಣದ ಡಾಲು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಆಹಾರ, ಬಟ್ಟೆ, ಕುಡಿತ, ಲಾಟರಿ, ಜೂಜಾಟ, ಆಹಾರ, ಬಟ್ಟೆ, ಕುಡಿತ, ಲಾಟರಿ, ಜೂಜಾಟ, ಕೋರ್ಟಿನ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ವ್ಯಾಜ್ಯಗಳಿಗೂ ಅವರು

ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹುಲ್ಲುಗುಡಿಸಲುಗಳಿದ್ದೇ, ಈಗ ರೈತರು ಹೇಚಿನ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಅರಾಮವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇಂದು ಟ್ರಾನ್ಸಿಸ್ಟರ್, ಗಡಿಯಾರ, ಫ್ರಿಜ್‌ಗಳಿದ್ದ ರೈತರು ಬಹಳ ಅಪರೂಪ. ಆದರೆ ಇದೆಲ್ಲವೂ ಕೇವಲ ತೋರಕೆಯಷ್ಟೇ. 'ಒಳಗೆ ಹುಳುಕು, ಮೇಲೆ ಥಳಕು' ಎನ್ನುವಂತೆ ಬರಿಯ ಆಡಂಬರ. ಅವರಿಗೆ ಸಿಗುತ್ತಿರುವ ನಾನಾ ವಿಧದ ಸಾಲಗಳಿಂದ ಮೇಲು ನೋಟಕ್ಕೆ ರೈತರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಣದ ಓಡಾಟ ಕಂಡರೂ ಆರ್ಥಿಕ ದುಸ್ಥಿತಿ ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿದಿದೆ ಎನ್ನಬಹುದು. ಬ್ರಿಟಿಷರ ಕಾಲದಿಂದ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವ ನಮ್ಮ ರೈತರ ದಾರಿದ್ರ್ಯದಲ್ಲಿ ಏನೂ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಹತ್ತಾರು ಮೈಲಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಯಾಸವಿಲ್ಲದೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ನಮ್ಮ ರೈತರು ಇಂದು ಒಂದೆರಡು ಮೈಲಿಗೂ ಕಾದು ಬಸ್ಸಿಗೆ ಹಣ ತೆರಿವುದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅವರು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಬಟ್ಟೆ ಬರೆಗಳು, ಇತರ ಸಾಧನ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು ಕೂಡ ಹಣದ ಹೆಚ್ಚು ವೆಚ್ಚಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳಾಗಿವೆ. ಆದರೆ ಅವರ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾತ್ರ ಇದ್ದಂತೆಯೇ ಇದೆ. ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ಹೆಚ್ಚಿ ದಷ್ಟೂ ಅವರು ವಿಶೇಷ ಸೋಮಾರಿಗಳಾಗಿ ಬಡ ತನದಲ್ಲಿ ವೃಥಾ ಕಾಲ ಕ್ಷೇಪ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದಾಯ ಕಡಿಮೆ ಇದ್ದು ವೆಚ್ಚ ಅತಿಯಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿರುವುದರಿಂದ ಅವರ ಬಡತನ ತೊಲಗುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ರೈತರು ತಮ್ಮ ಅಸಾ ಧಾರಣ ಆತಯಗಳನ್ನು ಪೂರ್ತಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾ ದರೂ ಸಾಲ ಮಾಡುವುದೊಂದೇ ದಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ದಿನೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೇ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ದೊರೆತಿದ್ದರೂ ಇಂದಿಗೂ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಹುಕಾರರ ಪ್ರಾಬಲ್ಯ ಮಾತ್ರ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ಇವರೇ ರೈತರ ಹೂದ ಜೀವಾಳ. ಸರಕಾರವಾಗಲೀ, ಬ್ಯಾಂಕಾಗ ಳಾಗಲೀ, ಸಹಕಾರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಾಗಲೀ ರೈತರಿಗೆ ಅನುತ್ಪಾದಕ ವೆಚ್ಚಗಳಿಗೆ ಸಾಲ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಹುಕಾರರಾದರೇ ರೈತರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಮಂಜಿ, ನಾಮಕರಣ, ಮದುವೆ, ಹೆಬ್ಬ ಹರಿದಿನ ಗಳ ವೆಚ್ಚಕ್ಕೆ ಸಾಲ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ರೈತರು

ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ತಿನ್ನಲು ಏನೂ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಸಾಲಮಾಡಿ ಇವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ದುಂದುಗಾರಿಕೆಯಿಂದಾಗಿ ನಮ್ಮ ರೈತರ ಬಡತನ ದಿನೇ ದಿನೇ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಆನುವಂಶಿಕವಾದ ದುಂದುಗಾರಿಕೆಯಿಂದಾದ ಸಾಲವು ಇಂದಿನ ರೈತರನ್ನು ಬಿಂಕಿಯಂತೆ ಸುಡುತ್ತಿದೆ.

ಹಿಂದೆ ಒಗ್ಗಟ್ಟಿನಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ರೈತರು ಈಗ ದ್ವೇಷಾಸೂಯೆಗಳಿಂದ ವ್ಯಾಜ್ಯ ವ್ಯವಹಾರ ನಿರತರಾಗಿ ಕಷ್ಟಕ್ಕೇಡಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದೆ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಬದ್ಧರಾಗಿದ್ದ ರೈತರಲ್ಲಿ ಇಂದು ಸುಳ್ಳು, ಮೋಸಗಳು ಮನೆ ಮಾಡಿವೆ. ಬಡತನ ಬಹಳ ಕೆಟ್ಟಿದೆ. ಅದು ಮನುಷ್ಯರಿಂದ ಮಾಡಬಾರದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದಲೇ ಅದನ್ನು ಆರನೇ ಪಾತಕವೆಂದು ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಬಡತನ ಮನುಷ್ಯನ ನೈತಿಕತೆಗೆ ಸವಾಲನ್ನು ಹಾಕುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಸುಳ್ಳು, ಮೋಸಗಳು ಇನ್ನೂ ಕೆಟ್ಟಿವೆ. ಅವು ಅವನನ್ನು ಮೇಲೇಳಲಾರದಷ್ಟು ಅಳದ ಪ್ರಪಾತಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಇಂದು ನಮ್ಮ ರೈತರ ಸ್ಥಿತಿಯೂ ಹೀಗೇ ಆಗಿದೆ. ತಿಪ್ಪಿನ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಇಂದು ಆನಾಯಕತ್ವ ಏರ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಸಹನೆ, ಅಭಿಮಾನ ನಾನೋನ್ನತ ಸಹಕಾರಗಳು ಮಾಯವಾಗಿವೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಇಂದು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಂತೂ ಎಳೆಪಟ್ಟು ಕಂಡುಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ರೈತರಲ್ಲಿ ಇಂದು ಕಾಣುತ್ತಿರುವ ಮತ್ತೊಂದು ದುಃಖಕರ ಅಂಶವೆಂದರೆ ಕುಡಿತದ ಹಾವಳಿ. ಇದು ಅವರನ್ನು ದಿನದಿನಕ್ಕೂ ಅಧಃಪತನದತ್ತ ನೂಕುತ್ತಿದೆ. ರೈತರು ಬೆಳೆದ ಧಾನ್ಯಗಳಿಗೆ ಹಣ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಅವರು ಕೊಳ್ಳುವ ಎಲ್ಲಾ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಬೆಲೆ ಹೆಚ್ಚಿರುವುದರಿಂದ ಅವರ ಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮಗೊಂಡಿಲ್ಲ. ಇಂದಿನ ರೈತರಲ್ಲಿ ಸ್ವಾವಲಂಬನಾಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಸ್ವಸಹಿ ಪೂರ್ಣತೆಯ ಧೈರ್ಯ ನಶಿಸುತ್ತಿದೆ. ಈಗ ಪ್ರತಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೂ ಇತರರ ಕೈಕಾಯುವರು. ತಮ್ಮ ಕೆಲಸವನ್ನು ತಾವೇ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ತತ್ವವನ್ನು ಇಂದಿನ ರೈತರು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮರೆತಿದ್ದಾರೆ.

ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಮಾಡಲಿ ಅನ್ನುವ ತಪ್ಪು ಭಾವನೆಯು ಅವರಲ್ಲಿ ಬೇರೂರಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ನಮ್ಮ ಊರು, ನಮ್ಮ ಗ್ರಾಮದ ಕೆಲಸ ಎಂಬ ಮಮತೆಯೇ ಮಾಯವಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕೆಲಸಕ್ಕೂ ಸರ್ಕಾರದ ಕೈ ಕಾಯಬೇಕಾದ ನಿರ್ಬಲ ಸ್ಥಿತಿಯು ಬಂದೊದಗಿದೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗಂತೂ ರೈತರು ಪಟ್ಟಣಗಳ ಮೋಹದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು, ಹಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದ ರೈತರ ಮಕ್ಕಳು ಹಿಂದಿನ ಆಚಾರ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಉಪೇಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಂದ ಪಟ್ಟಣಗಳಿಗೆ ವಲಸೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದು ನಿಜಕ್ಕೂ ದುರ್ದೈವದ ಸಂಗತಿ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಯೋಗ್ಯ ನಾಯಕರಿಗೆ ಇಂದು ಅಭಾವವಿದ್ದು ರೈತರಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಜ್ಯ ವ್ಯವಹಾರಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿವೆ. ಪ್ರೀತಿ, ಸ್ನೇಹ, ಸೌಹಾರ್ದತೆಗಳಿಗೆ ಬಸಲಾಗಿ ದ್ವೇಷ, ಆಸೂಯೆಗಳು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿವೆ. ಇಂದಿನ ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಮತ್ತು ರೈತರ ಅವನತಿಗೆ ಇದೂ ಒಂದು ಕಾರಣವೆನ್ನಬಹುದು.

ರೈತರು ರಾಷ್ಟ್ರವೆಂಬ ಮನೆಗೆಕಂಬಗಳಿದ್ದಂತೆ. ಅವರು ಉಂಡು, ಉಟ್ಟು ತೃಪ್ತರಾದರೆ ಮಾತ್ರ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಭವಿಷ್ಯ ಸುಗಮವಾಗಲು ಸಾಧ್ಯ. ಆದರೆ ಇಂದಿನ ನಿಜಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗಿಲ್ಲ. ಇಂದು ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಬಡತನದ ಬೀಗೆಯಿಂದ ಬೆಂದು ನಿಸ್ತೇಜರಾಗುತ್ತಿರುವ ರೈತರೇ ಕಾಣ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ರೈತರಲ್ಲಿ ತಾನು, ತನ್ನ ಕುಟುಂಬ, ತನ್ನ ಸಮಾಜ, ತನ್ನ ದೇಶ ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಆಸಕ್ತಿ, ಅಭಿಮಾನಗಳು, ಮೂಡಬೇಕಾದರೆ ದೇಶವು ಆರ್ಥಿಕ ಪ್ರಗತಿಯತ್ತ ದಿಟ್ಟ ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನು ಇಡಬೇಕಾದರೆ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲು ಮೂಲ ಭೂತವಾದ ಆಹಾರದ ಪೂರೈಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ದೊರೆಯಬೇಕು. ರಾಷ್ಟ್ರದ ಆರ್ಥಿಕ ಪ್ರಗತಿಯ ರಂಗ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಬಹು ಹಿರಿಯ ಪಾತ್ರವಹಿಸುವ ನಮ್ಮ ರೈತರು ದಾರಿದ್ರ್ಯದ ಪ್ರತಿ ರೂಪಗಳಿಂದ ಕೃಷಿಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುವುದು ಹೇಗೆ? ದೇಶದ ಉದ್ಧಾರ ಎಂತು? ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ದಿಸೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ

ರೈತರ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂಬ ಘನ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಗ್ರಾಮಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿದೆ. ಇದು ನಿಜಕ್ಕೂ ಶ್ಲಾಘನೀಯ. ಆದರೆ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳೆಲ್ಲಾ ಅಸಮರ್ಪಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದ್ದು ಆರನೇ ಕುಂದು ಕೊರತೆಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ನಿವಾರಣೆಗೊಳಿಸುವುದು ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ. ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಫಲವಾಗಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕೆಲಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಗತಿ ಕಂಡುಬಂದರೂ, ಅದು ಕೇವಲ ಮೊದಲ ರೈತರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ದೊರೆತಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಸಣ್ಣ ರೈತರಿಗೆ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಿಲ್ಲ. ಆರ್ಥಿಕ ಬೆಂಬಲವಿಲ್ಲದ ಅವರು ಇಂದು ಹಿಂದೆಯೇ ಉಳಿದಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿಯೇ ಹಸಿರು ಕ್ರಾಂತಿಯ ಸಾಧನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ರೈತರಲ್ಲಿ ತೀವ್ರ ಆತೃಪ್ತಿಯುಂಟಾಗಿದೆ. ಇಂದು ನಮ್ಮ ರೈತರಲ್ಲಿ ಶ್ರಮ ಪಟ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಶಕ್ತಿ ಇದೆ. ದುಡಿಯುವ ಹುಮ್ಮಸ್ಸು-ಉತ್ಸಾಹಗಳು ಅಡಗಿವೆ. ಆದರೆ ಅವು ಅವರ ಆರ್ಥಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ವಿನಿಯೋಗವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲದಿರುವುದು ದುರದೃಷ್ಟಕರ. ಅವರ ಬಡತನ ತೊಲಗಿ, ಅವರು ಶಕ್ತರೂ, ದಕ್ಷರೂ, ವಿದ್ಯಾವಂತರೂ ಬುದ್ಧಿವಂತರೂ ಆಗಿ, ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಸುಭಿಕ್ಷ ನೆಲಸಿ, ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಸಂಸತ್ತು ಬೆಳೆಯಬೇಕಾದರೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದಷ್ಟೇ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ನಮ್ಮ ರೈತರೂ ತೋರಿಸಬೇಕು. ರಾಷ್ಟ್ರತಮ್ಮದು, ಅದರ ಪ್ರಗತಿಗಾಗಿ ದುಡಿಯುವುದು ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ ಎಂಬ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಶ್ರಮವಹಿಸಿ ದುಡಿಯಬೇಕು. ಆಗಲೇ ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರ ಹಾಗೂ ಬಡ ರೈತರು ಉದ್ಧಾರವಾಗಲು ಸಾಧ್ಯ. ನಮ್ಮ ರೈತರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಅಡಿಗಲ್ಲ ಮೇಲೆ ನಾಡಿನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ನಿಂತಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಇಂದು ತುರ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಘೋಷಿಸಲಾಗಿದ್ದು, ಸಣ್ಣ ರೈತರ, ರೈತ ಕೂಲಿಕಾರರ, ಭೂ ಹೀನರ ಆರ್ಥಿಕ

ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಪ್ರಧಾನಿ ಇಂದಿರಾ ಗಾಂಧಿಯವರು 20 ಅಂಶಗಳ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದು ಅದು ಈಗ ನಾಡಿನಾದ್ಯಂತ ಎಲ್ಲ ಹಂತಗಳಲ್ಲೂ ಜಾರಿಗೆ ಬರುತ್ತಲಿದೆ. ಇದರಿಂದ ರೈತರ ಆರ್ಥಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಸರ್ವತೋಮುಖ ಕಲ್ಯಾಣವಾಗುವುದು ಎಂದು ನಂಬಲಾಗಿದೆ.

ಈ 20 ಅಂಶಗಳ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಹೆಜ್ಜೆ ಎಂದರೆ ಕೃಷಿ ಉತ್ಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಳ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ರೈತರಿಗೆ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಾಲ ಹಾಗೂ ಕೃಷಿಯ ಸಲಕರಣೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಉತ್ಪಾದನೆಯಿಂದಷ್ಟೇ ಸಮಸ್ತ ಬಗೆ ಹರಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೃಷಿ ಉತ್ಪಾದನೆಗಳ

(26 ನೇ ಪುಟ ನೋಡಿ)

ಡಾ|| ಎಸ್. ರಾಧಾಕೃಷ್ಣನ್

6ನೇ ಪುಟದಿಂದ

ಅಮೇರಿಕಾದ ವೆನ್ನಿಲ್ವೇನಿಯಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ 'ಡಾಕ್ಟರ್ ಆಫ್ ಲಾಸ್' ಪ್ರಶಸ್ತಿ ನೀಡಿ ಗೌರವಿಸಿದ್ದರೆ, ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಆಕಾಡೆಮಿ 'ಫೆಲೋಷಿಪ್' ನೀಡಿ ಸನ್ಮಾನಿಸಿತು. ಭಾರತ ಸರಕಾರ 'ಭಾರತ ರತ್ನ' ಪ್ರಶಸ್ತಿ ನೀಡಿ ಗೌರವಿಸಿತು.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಜನಕನೇ ಮುಂತಾದ ಪ್ರಾಚೀನ ರಾಜರು ದಾರ್ಶನಿಕರಾಗಿದ್ದು ಇತಿಹಾಸ ಪುಟಗಳಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನಗಳಲ್ಲೂ ದಾರ್ಶನಿಕ ರಾಧಾಕೃಷ್ಣನ್‌ರು ರಾಜಕಾರಣಿಯಾಗಿದ್ದು ಭಾರತದ ಪರಂಪರೆಗೆ ದ್ಯೋತಕ.

"ದೇವರ ಸಮಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲಬೇಕು. ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೊಡನೆ ಹೋರಾಡಬೇಕು. ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ಗೆಲ್ಲಬೇಕು. ಮಾನವ ಜೀವನವನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತಬೇಕು. - ಇದು ರಾಧಾಕೃಷ್ಣರ ನಿಲುವಾಗಿತ್ತು.

(ದಿನಾಂಕ 29.8.76 ರಿಂದ
29.9.76ರ ವರೆಗೆ)

ಮಾಸ ಭವಿಷ್ಯ

ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯ ವಿದ್ವಾನ್
—ಎನ್.ವಿ.ಚನ್ನವೀರಶಾಸ್ತ್ರಿ

ಮೇಷ:-

೨ ನೇ ಗುರು- ಹಣದುಬ್ಬರ, ವ್ಯರ್ಥ ಪ್ರಯಾಣ, ಕಲಹ, ಮಾನಸಿಕ ಚಿಂತೆ, ೪ ನೇ ಶನಿ- ಬಂಧು ಸಮಾ- ಗಮ, ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆ, ಕಾರ್ಯಾನು ಕೂಲಿ, ಪ್ರತಿಭೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ:-

೧ ನೇ ಗುರು- ಉತ್ಪಾದನೆಗೆ ತಡೆ, ಕಾರ್ಯ ವಿಳಂಬ, ಅನಾರೋಗ್ಯ, ಅಶಾಂತಿ. ೨ ನೇ ಶನಿ- ಕುಟುಂಬ ವೃದ್ಧಿ, ಬೇಸಾಯ, ವ್ಯಾಪಾರ, ವ್ಯಾಸಂಗ ಉತ್ತಮ. ಮಿಥುನ:-

೧೨ ನೇ ಗುರು- ನಿಷ್ಕರೋಕ್ತಿ, ಮುಣಿಬಾಧೆ, ಸ್ತ್ರೀ ಚಿಂತೆ, ಮರ್ಚೆ, ಕಾರ್ಯ ವಿಫಲ. ೨ ನೇ ಶನಿ- ಕಳವಿನ ಭಯ, ಮಾರ್ಗಾಯಾಸ, ಅಧಿಕ ಮರ್ಚೆ, ಅತ್ಯಪ್ರೀತಿ.

ಕರ್ಕ:-

೧೧ ನೇ ಗುರು- ಅಹ್ವಾನ, ಧನಗಳ ಮೆಚ್ಚಿಗೆ, ಗೌರವ, ಬಯಕೆ ಈಡೇರುತ್ತದೆ. ೧ ನೇ ಶನಿ- ಪ್ರಯಾಣ ತೊಂದರೆ, ಅನಾರೋಗ್ಯ, ಜವಾಬ್ದಾರಿ, ಅವಿಶ್ವಾಸ.

ಸಿಂಹ:-

೧೦ ನೇ ಗುರು- ಸ್ವಚ್ಛನ ಬೆಂಬಲ, ಕಾರ್ಯ ಜಯ, ನ್ಯಾಯಮಾರ್ಗ, ಧನಾಗಮ. ೧೨ ನೇ ಶನಿ- ಮೇಲಧಿಕಾರಿಗಳ ಸಿಟ್ಟು, ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕೆ, ಅಪಾದನೆ, ಸಾಲ, ಮರ್ಚೆ.

ಕನ್ಯ:-

೯ ನೇ ಗುರು- ಧರ್ಮಕಾರ್ಯ, ವಿದ್ಯಾವೃದ್ಧಿ, ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ, ಗೊಂದಲ, ಕೀರ್ತಿ. ೧೧ ನೇ ಶನಿ- ವ್ಯಾಪಾರ, ಉದ್ಯೋಗ, ವ್ಯವಹಾರ, ಅರ್ಥಿಕ ವೃದ್ಧಿ.

ಸಂಗ್ರಹ ಮತ್ತು ವಿತರಣೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಸಾಹುಕಾರರು ಮತ್ತು ಮಧ್ಯವರ್ತಿಗಳ ಶೋಷಣೆಯಿಂದ ರೈತರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ತೀವ್ರಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಭೂಸುಧಾರಣೆ ಕಾನೂನನ್ನು ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಲು ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯವಾದ ಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಸಾಲದ ಬಾಧೆಯಿಂದ ನರಳುತ್ತಿರುವ ರೈತರನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಲು ಸಾಲದ ವಸೂಲಾತಿ

ತುಲಾ:-

೮ ನೇ ಗುರು- ದಾರಿ ಅಪಘಾತ, ನಿಷ್ಕರೋಕ್ತಿ, ಅನಾರೋಗ್ಯ, ವಿಕ್ರಯ. ೧೦ ನೇ ಶನಿ- ಪ್ರಯಾಣ, ಧಾನ್ಯ- ಸಂಗ್ರಹ, ಮಾತು ಚಿಂತೆ, ಪಿತ್ತ ಸಾಮ್ಯ.

ವೃಶ್ಚಿಕ:-

೭ ನೇ ಗುರು- ಶುಭವಾರ್ತೆ, ಪತ್ರಾಗಮ, ತಾಂತ್ರಿಕಾನುಕೂಲಿ, ಕೀಟಭಯ. ೯ ನೇ ಶನಿ- ಸತ್ಕಾರ್ಯ ವಿಫಲ. ಮಾತು ತಪ್ಪುವುದು, ವ್ಯವಹಾರ ಉತ್ತಮ.

ಧನಸ್ವ:-

೬ ನೇ ಗುರು- ವಿಶೇಷ ಭೋಜನ, ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಯುತ್ತದೆ, ಶತ್ರುದಮನ, ಸುಖ. ೮ ನೇ ಶನಿ- ಅಪಘಾತ, ಅನಾರೋಗ್ಯ, ಗುಪ್ತ ಚಿಂತೆ, ಧನಕೋಪ, ವಿಫಲ.

ಮಕರ:-

೫ ನೇ ಗುರು- ಮೂಲಧನ, ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆ, ಬಾಬು ವಾರು ಧಕ್ಕೆ, ಗೌರವ, ಸನ್ಮಾನ. ೭ ನೇ ಶನಿ- ಅಪಾದನೆ, ಹಿನ್ನೆಲೆ ಕುತಂತ್ರ, ಚಾಡಿ, ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಶಾಂತಿಯಿಲ್ಲ ಕುಂಭ:-

೪ ನೇ ಗುರು- ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಭೇಟಿ, ಅರ್ಥಿಕ ಉತ್ತಮ, ಅಹ್ವಾನ, ಕಾರ್ಯಾನುಕೂಲಿ. ೬ ನೇ ಶನಿ- ಶತ್ರುಜಯ, ವ್ಯಾಪಾರ, ವ್ಯವಸಾಯಾದಿ ವೃದ್ಧಿ, ಹೊಸ- ಏರ್ಪಾಟು.

ಮೀನ:-

೩ ನೇ ಗುರು- ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಘಟನೆ, ಹಣದುಬ್ಬರ, ಮಾತು ಅಸಫಲ, ಅಧ್ಯಕ್ಷ ೫ ನೇ ಶನಿ- ಬುದ್ಧಿಮಾಂದ್ಯ, ದೇಹಶೂಲೆ, ಚಿಕಿತ್ಸೆ, ಅಧಿಕ ಮರ್ಚೆ, ಸ್ಥಾನಭ್ರಂಶ.

ಯನ್ನು 2 ವರ್ಷ ತಡೆ ಹಿಡಿಯಲಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವು ರೈತರ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವಲ್ಲಿ ಸಂಜೀವಿನಿಯಾಗಿದ್ದು, ಅವರ ಕತ್ತಲೆಯ ಬಾಳಿಗೆ ಬೆಳಕನ್ನು ತೋರುವ ಹಿರಿಯ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಇನ್ನೂ ಹಲವಾರು ಉದಾತ್ತ ಧೈರ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಇದರಿಂದ ರೈತರ ಆರ್ಥಿಕ ಕಲ್ಯಾಣವು ಸುಲಭ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿ, ಭಾರತವು ಸ್ವಾವಲಂಬಿ ಯಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ.

‘ಸಿದ್ಧಗಂಗಾ’

‘ಚಿರಾಯುವಾಗಲೆಂದು ಹರಸಿ ಹಾರೈಸಿರುವ ಆಜೀವ ಸದಸ್ಯರ ಬಳಗ’

185 ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಪ್ಪ, ಬೆಣಚಿಗೇರಿ, ಗುಬ್ಬಿ ತಾ	197 ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಸ್. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ, ಕಗ್ಗೇರಿ, ತುಮಕೂರು ತಾ
186 ಶ್ರೀ ಎಂ. ಬಸವಯ್ಯ, ಸ್ಕೂಲ್ ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಟರ್, ಗುಬ್ಬಿ	198 ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ವಿ. ಬಸವರಾಜಯ್ಯ, ಎನ್. ಆರ್. ಕಾಲೋನಿ, ತುಮಕೂರು
187 ಶ್ರೀ ವಿಶ್ವರಾಧ್ಯ S/o ಮರಿಯಪ್ಪ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಗೋಡೆಕೆರೆ, ಚಿಕ್ಕನಾಯಕನಹಳ್ಳಿ ತಾ	199 ಶ್ರೀ ಬಿ. ಡಿ. ರುದ್ರಪ್ಪ, ಬಂಡಿಹಳ್ಳಿ, ಗುಬ್ಬಿ ತಾ
188 ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಸಿದ್ಧಲಿಂಗಪ್ಪ, ಅಮ್ಮನಘಟ್ಟ, ಗುಬ್ಬಿ ತಾ	200 ಶ್ರೀ ಪಿ. ಎನ್. ನಂಜುಂಡಯ್ಯ, ಪುರ, ಗುಬ್ಬಿ ತಾ
189 ಶ್ರೀ ರಂಗಪ್ಪ, ಕಿಟ್ಟಿದಕುವೆ, ಗುಬ್ಬಿ ತಾ	201 ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ನಟರಾಜ್, ದಾಸರಹಳ್ಳಿ, ಬೆಂಗಳೂರು-39
190 ಶ್ರೀ ಆರ್. ಬಸವಲಿಂಗಯ್ಯ, ಪುರ ಗುಬ್ಬಿ ತಾ	202 ಶಾಂತಕುಮಾರಿ, ಸಿದ್ಧಗಂಗಾಸೈನ್ಸ್ ಕಾಲೇಜ್, ತುಮಕೂರು
191 ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಸ್. ಶಿವಶಂಕರಯ್ಯ ಸಂತೋಷ್ ಟೆಕ್ನೊಲೈಟ್, ತಿಪಟೂರು	203 ಹೆಚ್. ವಿ. ಶಿವರುದ್ರಮ್ಮ, ಸಿದ್ಧಗಂಗಾಸೈನ್ಸ್ ಕಾಲೇಜ್, ತುಮಕೂರು
192 ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಎಸ್. ಗುರುಸಿದ್ಧಪ್ಪ, ಹಲಸಿನನಾಗೇನಹಳ್ಳಿ, ಗುಬ್ಬಿ ತಾ	204 ಶ್ರೀ ಎನ್. ಪುಟ್ಟಸಿದ್ಧಯ್ಯ ಅಂಡ್ ಸನ್ಸ್ ಗಾಂಧಿನಗರ, ತುಮಕೂರು
193 ಶ್ರೀ ಸಿ. ಗುರುಲಿಂಗಪ್ಪ, ಸೋಪನಹಳ್ಳಿ, ಗುಬ್ಬಿ ತಾ	205 ಶ್ರೀ ಜಿ. ಪಿ. ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ, ಗಾಣದಾಳು, ಚಿಕ್ಕನಾಯಕನಹಳ್ಳಿ ತಾ
194 ಶ್ರೀ ಜಿ. ಬಿ. ಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯ, ಗೋಡೆಕೆರೆ, ಚಿಕ್ಕನಾಯಕನಹಳ್ಳಿ ತಾ	206 ಶ್ರೀ ಡಿ. ಎಸ್. ಸುರೇಂದ್ರಶೆಟ್ಟಿ, ಕೃಷ್ಣಾಸ್ಟೋರ್ಸ್, ಕನಕಪುರ
195 ಜಿ. ಕೆ. ಚಿಕ್ಕಡವಪ್ಪ, ಗಣಪತಿ ಆಯಲ್ ಮಿಲ್ಸ್, ಗುಬ್ಬಿ	207 ಶ್ರೀ ಚಿಕ್ಕೇಗೌಡ, ಎ. ಪಿ. ಎಂ. ಸಿ, ತುಮಕೂರು
196 ಶ್ರೀ ಎನ್. ಗಂಗಾಧರಯ್ಯ, ಬಿಟ್ಟಿದಹಳ್ಳಿ, ಗುಬ್ಬಿ ತಾ	208 ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಲ್. ಗುರುಪ್ರಕಾಶ್ ಬಾಳ್ಕುಪೇಟೆ, ಹಾಸನಜಿಲ್ಲೆ

[ಮುಂದುವರಿಯುವುದು]

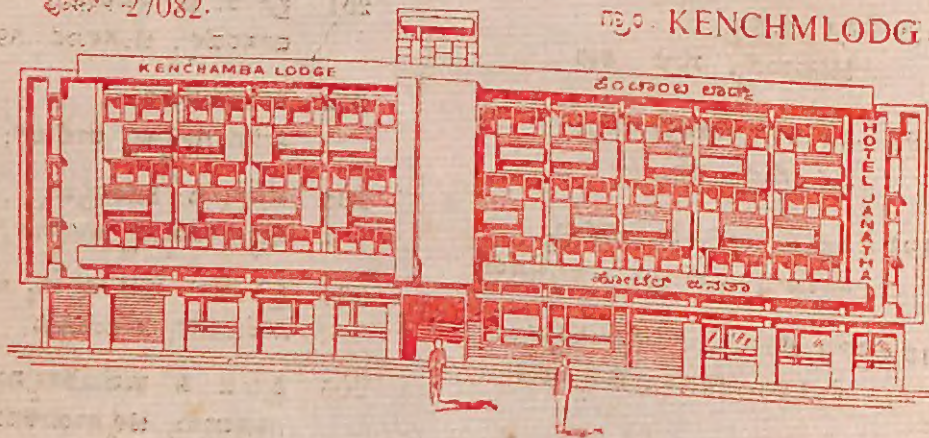
ಈ ಕುಭ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಗ್ರಾಹಕರಿಗೆ ಮತ್ತು
ಪ್ರೇಕ್ಷಾಹಿಗಳಿಗೆ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾದ ಧನ್ಯವಾದಗಳು.

ಕೆಂಚಂಬ ಲಾಡ್ಜ್

ನಂ 197, ಸುಬೇದಾರ್‌ಛತ್ರಂ ರಸ್ತೆ, (ಕಪಾಲಿ ಸಿನೆಮಾ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ)
ಗಾಂಧಿನಗರ — ಬೆಂಗಳೂರು-9.

ಫೋನ್ 27082.

ಗ್ರಾಂ KENCHMLODG

- ಕೆಂಚಂಬ ಲಾಡ್ಜ್‌ನಲ್ಲಿ
- ಉತ್ತಮವಾದ ಸ್ನಾನ ಕಛೇರಿ
- ಟಿ.ವಿ. ಮತ್ತು ರೇಡಿಯೋ ಸೌಕರ್ಯಗಳಿಗೆ ಅತಿ ಸಜ್ಜಿತ
- ಕೂಗರ ಕೇಂದ್ರ, ಪಾಕಪೀಠ, ಹಾಗೂ ಮನರಂಜನೆಯ ಸ್ಥಳವಿವಿಧ
- ವಿಶಾಲವಾದ ಕೊಠಡಿಗಳು (ಪಾರ್ಕ್ ರೂಂ ಸಹಿತ)
- ಉತ್ತಮ ವಾತಾವರಣ: ಉತ್ತಮ ಗಾಳಿ, ಬೆಳಕು
- ಕಾರ್ ಪಾರ್ಕಿಂಗ್ ಕೂಡ ಮಹತ್ವದ ವಿಷಯ

